

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

36. ČÍSLO / XXI. ROČNÍK

12 Kč • 0,55 €

8. ZÁŘÍ 2013

Z obsahu:

Jedině Bůh je Živý

Homilie Svatého otce
Františka při slavení
eucharistie na náměstí
sv. Petra v Římě,
16. června 2013
- strana 2 -

Ti, kdo se modlí, nemusejí se bát budoucnosti

Ze svědectví vizionáře
Ivana - Medžugorje,
sobota 17. 8. 2013
- strana 4 -

Život z Boží Prozřetelnosti

Monika a Alois Santne-
rovi, velká rodina vyrábí
„potraviny k rozdělování“
- strana 7 -

**Šťastný konec dvojčat,
lékaři je původně chtěli
potratit**
- strana 9 -

**Zkušenosti
s dětmi a vnoučaty**
Alexa Gaspariová
- strana 11 -

Být jako děti
Odpověď pro dobu,
jíž hrozí, že propadne
velikášství
- strana 12 -

**Dokument BBC odhaluje
„Černou legendu“**
- strana 13 -

14. září - svátek *Povýšení svatého Kříže*

Editorial

„Křesťan je člověk, který své myšlení a jednání v každodenním životě řídí podle Boha, člověk, který nechává svůj život inspirovat a žít Duchem Svatým.“ Svatý otec František nám říká, co znamená být křesťanem – žít v Boží přítomnosti v každém okamžiku. Ne jen někdy, když si zrovna na Boha uděláme čas, nýbrž stále!

K tomu nás vede láska, která bez Dárce života nemůže existovat. Láska je také oním podnětem, jenž nás nutí, abychom s milující bytostí hovořili, naslouchali jí a konali to, co se jí líbí. Proto zachováváme Boží příkazy, o nichž víme, že jsou správné a působí radost v srdci. A jen tak můžeme také pochopit, jak je možné milovat Kristův Kříž, nástroj naší spásy. (str. 6) O svátku Povýšení svatého Kříže (14. září) se můžeme hlouběji spojit se sv. Ludvíkem M. Grignionem a zahledět se na lásku Boha k nám, jeho chybujícím dětem. Zkusme nehledat v myšlenkách slova, která by vyjádřila náš vztah k Bohu, k trpčícímu Kristu, ale položme své srdce na dřevo Kříže a nechejme Kristova Ducha, aby nás v tichu oslovil. Modlitba srdce! Učme se jí.

K modlitbě srdcem nás zve také Matka Boží v Medžugorje. (str. 4) Její hlavní apel však směřuje do rodin, neboť jejich obnova, tak potřebná v dnešním zmateném světě, je možná právě skrze modlitbu. A také skrze pokání, odpuštění, půst, slavení eucharistie, četbu Písma svatého...

To vše nás vede rovněž k pokoře ducha. Víme, že nejsme pány světa, ale vstoupili jsme na svět jako děti Boží. (str. 12) Co nám však zůstalo z toho dětství? Možná bychom se opravdu měli od dětí učit, co znamená čistá láska, vycházející z nejhlubšího nitra lidského srdce. Je zřejmé, že děti ještě mají v sobě něco z plnosti Boží. (str. 11) V jejich lásce k rodičům či prarodičům vidíme odlesk lásky, která není narušena nedostatkem času, přílišným zaměřením na věci tohoto světa, hříchem pýchy... Takovou lásku si zaslouží také Bůh!

Plodem lásky k Bohu je také víra v jeho Prozřetelnost. Uvěříme-li uvnitř v srdci, že Bůh nás chce učinit šťastnými už zde na zemi, nebude pro nás těžké nechat ho v našem životě jednat. Mírou vrchovatou se Boží Prozřetelnost projevuje v životě manželů Santnerových. (str. 7) Jejich svědectví, jak ve vlastním životě přijímali nečekané projevy Boží vůle, nám může pomoci lépe přijímat Boží působení v našem životě. Vždyť největším přikázáním je láska – nejprve k Bohu, pak k člověku...

Daniel Dehner

Jedině Bůh je Živý

Homilie Svatého otce Františka při slavení eucharistie
na náměstí Sv. Petra v Římě, 16. června 2013

Drazí bratři a sestry! Tato bohoslužba nese krásné jméno: evangelium života. Touto eucharistií v Roce víry chceme děkovat Pánu za dar života ve všech jeho projevech a zároveň chceme zvěstovat evangelium života.

Chtěl bych na základě Božího Slova, které jsme slyšeli, nabídnout naší víře tři jednoduché body k rozjímání. Předně nám Bible zjevuje živého Boha, Boha, který je životem a zdrojem života; za druhé: Ježíš Kristus dává život a Duch Svatý nám jej uchovává; za třetí: následování cesty Boží vede k životu, zatímco následování idolů (model) vede k smrti.

První čtení z druhé knihy Samuelovy mluví o životě a smrti. Král David chce zakrýt spáchané cizoložství s manželkou Chetity Uriáše, vojáka z jeho armády, a nařizuje, aby byl Uriáš postaven do první linie, kde bude v boji zabit. Bible nám ukazuje lidské drama v celé realitě, dobro i zlo, vášně, hřích a jeho důsledky. Když chce člověk potvrdovat sám sebe, uzavírá se do vlastního sobectví, staví se na místo Boží a nakonec rozsévá smrt. Cizoložství krále Davida je toho příkladem. Sobectví přivádí ke lži, která má oklamat nás i bližního. Boha však nelze oklamat a slyšeli jsme, jak prorok říká Davidovi, že učinil to, co je v očích Boha zlé (srov. 2 Sam 12,9). Král je postaven před svoje skutky smrti. To, co učinil, je dílo smrti, nikoli života. Pochopí a žádá odpuštění: „Zhřešil jsem proti Hospodinu“ (2 Sam 12,13), a milosrdný Bůh, který chce život a vždy nám odpouští, mu promíjí a opět mu dává život. Prorok říká: „Hospodin ti odpouští hřích, nezemřeš.“ Jakou představu máme o Bohu? Možná nám připadá jako přísný soudce, jako někdo, kdo omezuje naši svobodu žít. Celé Písmo nám však připomíná, že Bůh je Živý, je tím, kdo dává život a kdo ukazuje cestu k plnému životu. Pomysleme na začátek knihy Genesis: „Bůh utvořil člověka, prach

ze země, a vdechl do jeho chřípí dech života; tak se stal člověk živou bytostí.“ (Gn 2,7) *Bůh je zdrojem života*, díky Jeho dechu má člověk život, Jeho dech žíví pozemskou existenci. Vybavuje se mi také povolání Mojžíše, kterému se Pán představuje jako Bůh Abrahamův, Izákův a Jakubův, jako Bůh živých, posílá Mojžíše k faraónovi, aby vysvobodil jeho lid, a zjevuje svoje Jméno: „Jsem, který jsem!“ Bůh se stává přítomným v dějinách, osvobozuje z otroctví, ze smrti a přináší život lidu, protože je Živý. Myslím také na dar Desatera přikázání, jež jsou cestou, kterou nám Bůh ukazuje opravdu svobodný život, plný život. Přikázání není hymnem negací – nesmiš toto, nesmiš tamto – nikoli! Jsou hymnem přítakávání Bohu, Lásky, životu. Draží přátelé, náš život bude naplněn jedine v Bohu, protože pouze On je Živý!

Dnešní úryvek z evangelia nás vede o krok vpřed. Ježíš potkává jistou hříšnici během oběda v domě jednoho farizeje, což vzbuzuje mezi přítomnými pohoršení. Ježíš dovoluje hříšnici, aby se k Němu přiblížila, a dokonce jí odpouští hříchy slovy: „Muselo jí být odpouštěno mnoho hříchů, když mně nyní prokazuje tolik lásky. Komu se odpouští málo, málo miluje.“ (Lk 7,47) Ježíš je vtělením Živého Boha, je tím, kdo vnáší život mezi četné skutky smrti, mezi hříchy, sobectví a uzavírání se do sebe. Ježíš přijímá, miluje, pozvedá, povzbuzuje, odpouští a znovu dává sílu jít, obdarovává životem. V celém evangeliu vidíme, jak Ježíš svými skutky i slovy přináší Boží život, který proměňuje. Taková je zkušenost ženy, která drahocenným olejem pomazává nohy Pánu. Cítí, že je chápána, milována a odpovídá gestem lásky, nechala se dotknout Božím milosrdenstvím a dostalo se jí odpuštění, začíná nový život. Živý Bůh je milosrdný. Souhlasíte? Řekněme společně: Živý Bůh je milosrdný!...

Dokončení na str. 5

Svého Pána dnes nacházíš obklopeného velkými zástupy. Když si takové zástupy sytil záračně rozmnoženými chleby. Čím je nasytí dnes? Protože chceš patřit mezi ty, kteří jdou za ním, snaž se k němu přiblížit co nejvíce, aby ti neunikla důležitá slova věčné Moudrosti. Již první čtení tě dnes totiž důrazně upozorňuje na nebezpečí přeceňování vlastního poznání: jak obtížné je najít pravý smysl života, když i v obyčejných pozemských věcech se jen s námahou domáháme pravdy. Bez *Svatého Ducha* z výšin nedojdeš pravého poznání, protože *porušitelné tělo zatěžuje duši a utlačuje mysl spoustou starostí*.

Pán se zastavuje a ohlíží na dav, který jde za ním. Pro každého kazatele může být taková přízeň a zájem něčím potěšujícím. Ale Ježíš nijak nedává najevo svou radost a uspokojení. Dokonce se ti může zdát, jako by chtěl to množství spíše odradit. Ve skutečnosti však chce všechny ty, kteří chtějí opravdu jít za ním, připravit na to, že ho budou muset následovat také v mnohem obtížnějších podmínkách. Pohled na velké zástupy ho nemůže naplnit radostí, protože ví, kudy povede jeho cesta: že zanedlouho zůstane zcela osamocen se svým křížem.

K následování Ježíše nestačí jen připojit se k početnému davu, který ho obklopuje. Divy a zázraky vyvolávají nadšení, ale také pouhou zvědavost. Shluk lidí láká další zvědavce, aby se připojili. Lidem to dokonce imponuje, když se k nim přidávají další a další, mají pocit, jako by se o to sami zasloužili. Dovídají se však opravdu všichni, o co Ježíšovi skutečně jde? Ani pro tebe nestačí, že jsi jedním z velkého zástupu. Ke komu ses doopravdy připojil? K Ježíši, nebo jen k těm, kteří ho obklopují? Ježíš se tě nebude ptát, s kým za ním jdeš, ale zda vytrváš s ním a u něho. Co se s tebou stane, když se ten zástup náhle vytráčí? Budeš mít odvalu a vytrvalost setrvat s ním a u něho třeba sám a proti všem? Aby tě taková situace náhle nezaskočila, musíš rozvážně posoudit své síly. To je smysl Pánových podobenství.

Špatně bys mu rozuměl, kdyby ses domníval, že ti jimi naznačuje, aby sis pomyslel, zda ho chceš následovat a stát se jeho učedníkem, nebo ne. V tom přece nemáš na vybranou. K tomu tě Bůh stvořil

Moudrost srdce, která zachraňuje

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

Kdo nejde za mnou, nemůže být mým učedníkem.

a to je smysl tvého bytí. Tvůj Pán tě chce přivést k tomu, abys počítal se situacemi, kdy se nebudeš moci opřít ani o podobně smýšlející okolí, které tě obklopuje a jakoby nese, ale dokonce ani o své nejbližší a už vůbec ne sám o sebe. Můžeš se ocitnout v situaci, kdy i ti, kteří jsou ti nejdražší, se pojednou rozhodnou jít jinou cestou, která vypadá jako lákavá a světlá, zatímco ta Ježíšova se jeví jako úzká, příkrá, a dokonce poznamenaná krví. Ocitneš se tváří v tvář situaci, kdy se musíš rozhodnout, komu dáš přednost. Ježíš ti chce ukázat, že toto rozhodování nemusíš nechávat až na těžkou hodinu zkoušky, která by tě mohla zastihnout nepřipraveného. Začni zkoumat sám sebe již nyní v čas klidu, jak si doopravdy stojíš. Je lepší uvědomit si včas, že *pojímavé tělo zatěžuje duši, že myšlenky smrtelníků jsou bázlivé a naše záměry vratké*.

Bylo by to rovněž nepochopení, kdybys jeho slova o tvých nejdražších chápal tak, že je miluješ příliš. Naopak, čím více je miluješ, tím více si máš uvědomovat, že ještě více musíš milovat toho, který tě jimi obdaroval. Vůbec všechno to dobré a krásné, co v životě potkávaš a nalézáš, můžeš plně chápat jen ve správném vztahu k tomu, od něhož všechno dobré a krásné pochází, abys tomu, který je Dobro a Krása, vždy a všude vyhradil ve svém srdci zcela právem nejpřednější místo.

Pán ovšem ví, že jako slabý člověk často jen s obtížemi *poznáváš Boží úmysly*. Chce tě připočíst mezi své nejmilejší, *ale nechce nic udělat bez tvého souhlasu, aby tvůj dobrý skutek nevypadal jako vynucený*. Proto ti vychází vstříc. Co od tebe očekává, je bezmezná důvěra, která si uvědomuje svou vlastní nicotu. Budeš-li opravdu s rozvahou zvažovat svůj duchovní rozpočet a své možnosti a síly, musíš dospět k závěru, že sám u sebe nemůžeš najít dostatek prostředků a sil, abys vystavěl a také uhájil svou duchovní stav-

Liturgická čtení

1. čtení – Mdr 9,13-18

Kdo z lidí může poznat Boží úmysly, kdo pochopí, co chce Pán? Myšlenky smrtelníků jsou totiž nejisté a naše záměry vratké. Vždyť porušitelné tělo duši zatěžuje a pozemský příbytek utlačuje mysl plnou starostí. S námahou luštíme smysl pozemských věcí, nesnadno nalézáme to, co je nejvšednější. Kdo může vyzkoumat to, co je v nebi?

Kdo poznal tvou vůli, když jsi mu nedal moudrost a z výšin neposlal svého svatého ducha? A tak se upravilo chování těch, kdo jsou na zemi, lidé se naučili, co je ti milé, a moudrostí se zachránili.

2. čtení – Flm 9b-10.12-17

Mluví to Pavel, vyslanec a nyní vězeň pro Krista Ježíše. Prosím tě za svého syna, kterému jsem dal život tady v žaláři, Onezima. Posílám ti ho nazpátek, (přijmi ho), jako by to bylo moje vlastní srdce. Nejraději bych si ho nechal u sebe, aby mi sloužil místo tebe tady ve vězení, které snášim pro hlásání evangelia. Ale nechtěl jsem nic udělat bez tvého souhlasu, aby tvůj dobrý skutek nevypadal jako vynucený, nýbrž byl dobrovolný.

Dokončení na str. 10

bu. *Jsi jako tráva, která zrána kvete a bují, ale do večera zvadne.*⁽¹⁾ Když tedy vidíš, že na výstavbu pravé svatosti sám nestačíš, vyjdi Pánu naproti, abys bezvýhradně přijal jeho podmínky. Nemusíš tak činit ze strachu, nýbrž s radostí. Jeho podmínky nediktuje přesila, ale láska. On totiž nevytáhl do boje proti tobě, ale místo tebe. Vytáhl proti zlu, které tak ohrožuje tvé okolí i přímo tebe.

Jaké jsou jeho podmínky? Milovat ho nade vše, nést s ním svůj kříž a zřici se pro něho všeho, aby ses mu ve všem podobal, protože On a *ty patříte k sobě*. To je *moudrost, která tě zachrání*. Zřici se čehokoliv pro Ježíše neznamená ztrácat, ale vytvářet pro něho místo. Za čím by ses chtěl ohlížet, když už to nebudeš ty, kdo žije, ale *bude v tobě žít Kristus?*⁽²⁾

Pane, nasyť mě svou slitovností, ať dojdu k moudrosti srdce.⁽³⁾

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ resp. žalm 90; ⁽²⁾ srov. Gal 2,20;

⁽³⁾ resp. žalm 90

Ti, kdo se modlí, nemusejí se bát budoucnosti

Ze svědectví vizionáře Ivana – Medžugorje, prostranství za kostelem, sobota 17. 8. 2013

Na začátku zjevení v roce 1981 jedno z prvních poselství, které dala Panna Maria světu, bylo: „Drahé děti, přicházím k vám, protože vám chci povědět, že Bůh existuje. Dejte Boha na první místo.“ Největším přáním Panny Marie je, aby Ježíš byl centrem našeho života. Panna Maria přichází k nám a obrací se k celému světu. Všichni jsme pro ni důležití, ona je naše matka a my jsme její děti. Jsme hladoví po pokoji, žízníme po Bohu. Přišli jsme k Bohu, k Matce, aby se za nás přimlouvala u svého Syna. Přišli jsme k prameni, k Ježíši. Pán Ježíš řekl: „Pojďte ke mně všichni, kdo jste obtíženi.“ Matka nás vede k Ježíši, protože nás velmi miluje. Panna Maria říká: „Kdybyste věděli, jak vás miluji, plakali byste radostí.“ Taková je láska Matky.

... Nemůžeme chtít obrácení za jednu noc. Říkáme: Modlili jsme se celou noc. Ale já vím, že obrácení je program pro celý život, ke kterému se musíme rozhodnout, vytrvat a žít ho. Denně zanechávat hříchu a zla. Otevřít se Duchu Svatému, otevřít se milosti. Přijmout Kristovo slovo, jeho evangelium. Musím je žít a tak růst ve svatosti...

Za posledních 30 let se mi denně vynořuje otázka: Proč právě já? Nebylo lepší? Budu to umět splnit tak, jak Ty chceš? Jsi spokojená? Není den, aby se to ve mně nevyonořilo. Po čase jsem se odvážil zeptat se Panny Marie při setkání: „Proč právě já?“ Ona se usmála a řekla: „Drahé dítě, já nehledám stále ty nejlepší.“

Před 30 roky si mě vyvolila a zapsala do školy pokoje, lásky a modlitby. A já se snažím. Pro sebe, svoji rodinu a svůj život. Je to dar, ale i zodpovědnost. Bůh mi hodně dal, bude také hodně chtít. I vy víte, že kdo mnoho dostal, bude muset mnoho dávat.

Není to jednoduché. Být denně s Marií, denně s ní mluvit. Po setkání se vracet na zem a žít realitu tohoto života. Kdybyste ji viděli třeba jen jedinou sekundu, nevím, zda by byl život na této zemi pro vás ještě zajímavý. Po setkání s Marií potřebuji několik hodin, abych se vrátil do reality života.

Panna Maria má pro nás nejdůležitější, základní poselství:

Pokoj, obrácení, modlitba srdcem, pokání a půst, pevná víra, láska, odpuštění, Eucharistie, četba Pisma a poselství naděje.

Tato poselství jsou ta nejdůležitější, ke kterým nás Panna Maria vede.

V roce 1981 se nám Panna Maria představila slovy: „Drahé děti, já jsem Královna pokoje. Přicházím proto, že mě posílá můj Syn, Král pokoje. Já vám chci pomoci. Drahé děti, pokoj, pokoj, pokoj. Ať je ve vás a ať vládne ve světě. Drahé děti, není-li pokoj v člověku, mezi lidmi vzájemně, svět je v nebezpečí. Hrozí, že svět a lidstvo se zničí.“

První Mariina slova, první poselství pro celý svět. Vidíme, co je největším Mariiným přáním a touhou. Maria přichází od Krále Pokoje. Kdo víc než ona ví, jak je potřeba pokoj světu, unaveným rodinám, unaveným mladým lidem, v lidském srdci. Říká nám: „Drahé děti, když člověk nemá pokoj ve svém srdci, vůči sobě, v rodině, nemůže být pokoj ani ve světě. Pokoj a láska v srdci je začátek všeho. Na pokoji se buduje všechno. Bez pokoje v srdci se nemůžeme modlit srdcem. Bez pokoje neumíme odpouštět, nemůžeme milovat.“ Proto nás Panna Maria zve k pokoji. Nebeská Matka přichází jako Matka církve upevnit živou lásku. Říká: „Drahé děti, když vy budete silní, i církev bude silná. Budete-li slabí, i církev bude slabá. Vy jste moje církev, plíce mé církve. Vraťte modlitbu do svých rodin. Dejte v rodinách modlitbu na první místo. Ať je rodina kaplí, ve které se modlí. Není živá církev bez zdravé rodiny. Obnova rodin je skrze modlitbu. V pokoji se bude v rodinách rodit modlitba. Nejsou v nich kněžská povolání. Jen skrze modlitbu v rodinách se v nich budou rodit kněží.“ Dnešní rodina je nemocná a krvácí. Matka nám dává božský lék. Léčí naše bolesti a rány s něhou a mateřskou láskou. Maria nás nasměruje a utěšuje. Chce nás vzít za ruku a vést k Ježíši. Duch Svatý promlouvá víc než kdykoliv předtím.

Dnešní svět prochází velikou krizí, ale největší krizí je, že se ztratila víra v Boha.

Vzdálili jsme se od modlitby. Maria říká: „Drahé děti, dnešní svět chce kráčet do budoucnosti bez Boha. Vymizela modlitba z našich rodin. Rodiče nemají čas na své děti, manžel nemá čas na svoji ženu, matka nemá čas na děti. Není čas na sebe navzájem. V rodině není láska, v manželství chybí věrnost. Manželství se rozpadá, je mnoho zničených a unavených rodin.“ Matka k nám přišla, chce nás pozdvihnout, vyvést z temnoty a pout cestou naděje. Ona přichází jako Matka naděje. Matka chce přinést do světa naději, unavené rodiny volá k modlitbě. Je třeba modlitbu žít, a ne o ní jen mluvit. Pokoj žít, a ne o něm jen mluvit. Maria říká: „Drahé děti, jen když se vrátí pokoj a modlitba do vašich rodin, vaše rodiny se uzdraví.“ Svět je duchovně nemocný. Není v ekonomické krizi, ale v duchovní krizi, v morální recesi. A tato morální a duchovní recese generuje (vyvrhuje) ostatní krize. Matka chce pozvednout lidstvo ke spáse. „Drahé děti, jsem s vámi, chci vám pomoci, ale potřebuji vás k pomoci. Jen s vámi skutečným Kristův pokoj. Rozhodněte se proti zlu a hříchu, pro pokoj a dobro.“

Matka nám říká stále totéž. A není z toho unavená. Vy, které jste matky, jste svým dětem tisíckrát řekly stejné věty: Učte se, poslouchajte, pracujte... a nejste unavené, povzbuzujete. Žádná matka neřekne dítěti jen jedenkrát, a ono poslechně. Každá matka musí opakovat, aby děti nezapomněly, protože ony neposlechnou napoprvé. Maria nám již 32 let opakuje slova o pokoji a připomíná, abychom nezapomněli. Nepřišla kritizovat, nepřinesla krach, nemluví o konci světa, neříká, kdy přijde Ježíš Kristus na svět. Ale je Matkou pokoje. Zvláště nás zve na mši svatou. Ať je centrem vašeho života. Při zjevení Maria říká: „Drahé děti, kdybyste se měly zitra rozhodnout, zda jít na zjevení, nebo na mši, běžte na mši.“ Jít na mši znamená jít za Ježíšem, který se nám dává. Jemu se otevřít, přijímat ho. Měsíční pravidelná zpověď, klanění se před křížem a Eucharistií, růženec v rodinách, čtení Pisma v rodinách. V poselstvích Maria ří-

Jedině Bůh je Živý – dokončení ze str. 2

ká: „Drahé děti, ať je Bible v každé rodině na viditelném místě a čtete Písmo v rodinách. Ježíš se musí narodit ve vašich rodinách, odpouštějte si a milujte druhé.“

Odpuštění je zvláště důležité. Maria mnohokrát vyzývá k odpuštění sobě a druhým, otevření se Duchu Svatému. Musíme vpustit Ducha Svatého do srdce, jinak se nemůžeme duchovně, fyzicky a emočně uzdravit. Nejdříve musíme odpustit. Aby naše odpuštění bylo dokonalé, Maria nás zve k modlitbě srdcem. Maria nás vyzývá, abychom se modlili z lásky, s láskou a celou bytostí. Naše modlitby jsou setkáváním s Ježíšem, rozhovorem s Ježíšem i odpočinkem. Modlitba srdcem nás naplňuje radostí a pokojem. Ať je modlitba radostí! Modlete se s radostí! Ti, kdo se modlí, se nemusejí bát budoucnosti. Lepší budoucnost znamená víc se modlit. Je to osobní rozhodnutí člověka. Lepší modlitba je milost daná těm, kdo se víc modlí.

Dnes není čas na modlitbu. Často říkáme: Máme moc práce, jsme zaneprázdnění. Nemáme čas na modlitbu, ale problémem není čas. Panna Maria říká: „Drahé děti, neříkejte stále, že není čas. Problémem není čas, ale nedostatek lásky.“ Chcete-li se modlit lépe, modlete se častěji. Modlitba je milost a ta je dána těm, kdo se chtějí modlit více. Má-li člověk něco rád, stále si na to nachází čas. Kdo nemiluje, nemá čas. Pokoj přijde s láskou a změní náš život. Po ty roky, kdy je Panna Maria s námi, nás chce probudit z duchovního kómatu a upevnit nás v modlitbě. Dnes vás všechny Panně Marii při svém setkání s ní doporučím. Vaše potřeby, vaše rodiny, přítomné kněze a farnosti, všechny přítomné a zvláště nemocné. Přijměme její pokoj a odpovězme Panně Marii, že chceme budovat krásnější svět a důstojný život dětí Božích. To je duchovní obnova. V ní pokračujte i doma s vašimi dětmi.

Panna Maria nás zve, abychom byli rozséváči nového semene, zve nás k zodpovědnosti. Se zodpovědností přijmout pokoj, který posílá. Panna Maria chce, abychom se zodpovědností přijali evangelium, věřili a šířili, co jsme mohli přijmout. Tak budeme i my živým znamením živé víry. Ať se tak stane!

Zapsala D. V.

Taková byla rovněž zkušenost apoštola Pavla, jak jsme slyšeli ve druhém čtení: „Tento život v těle žiji ve víře v Božího Syna, protože on mě miloval a za mě se obětoval.“ (Gal 2,20) Jaký je to život? Je to život Boha samého. A kdo nás uvádí do tohoto života? Duch Svatý, dar Zmrtvýchvstalého Krista. On nás uvádí do života Božího jakožto opravdové děti Boží, jako syny v Jednorozeném Synu, Ježíši Kristu. Jsme otevření Duchu Svatému? Necháváme se od Něho vést? Křesťan je duchovním člověkem, ale to neznamená, že je někým, kdo „žije v oblacích“, mimo realitu, jako přízrak. Nikoli, křesťan je člověk, který své myšlení a jednání v každodenním životě řídí podle Boha, člověk, který nechává svůj život inspirovat a žít Duchem Svatým, aby byl naplněný, jako opravdový syn. A to znamená realismus a plodnost. Kdo se nechá vést Duchem Svatým, je realistou, dovede měřit a hodnotit realitu a zároveň být plodným; jeho život rodí okolo sebe život.

Bůh je živý, milosrdný. Ježíš nám přináší život Boží, Duch Svatý nás uvádí a udržuje v tomto životném vztahu opravdových Božích dětí. Často však, jak víme ze zkušenosti, člověk nevolí život, nepřijímá „evangelium života“, ale nechává se vést ideologiemi a logikami, které kladou životu překážky a nerespektují ho, protože jsou diktovány sobectvím, zájmy, profitem, mocí, rozkoší a nejsou diktovány láskou, hledáním dobra druhých. Stálou iluzí je snaha budovat město lidí bez Bo-

ha, bez života a lásky Boží, tedy novou babylonskou věž, a myslet, že odmítnutí Boha, poselství Kristova, evangelia života přinese člověku svobodu a plnou realizaci. Výsledek je takový, že na místo živého Boha jsou kladeny pomíjivé lidské idoly, které nabízejí opojení okamžikem svobody, ale nakonec vedou k novému otročení a smrti. Moudrost Žalmisty praví: „Hospodinovy předpisy jsou správné, působí radost srdci; Hospodinův rozkaz je jasný, osvětluje oči.“ (Ž 19,9) Pamatujme si neustále: Pán je živý, je milosrdný.

Draží bratři a sestry, hledme k Bohu jako k Bohu života, hledme na jeho zákon, na poselství evangelia jako na cestu svobody a života. Živý Bůh nás osvobozuje! Přisvědčme lásce a odporujme sobectví, přitakejme životu a odporujme smrti, přitakejme svobodě a odmítněme otroctví četných idolů naší doby. Jedním slovem přisvědčme Bohu, který je láska, život a svoboda a nikdy nekla-me (srov. 1 Jan 4,8; Jan 11,25; Jan 8,32), Bohu, který je Živý a Milosrdný. Jedině víra v Živého Boha nás spasí, v Boha, který nám v Ježíši Kristu daroval svůj život a darem Ducha Svatého nám svým milosrdenstvím umožňuje žít jako pravé Boží děti. Tato víra nás osvobozuje a obšťastňuje. Prosme Marii, Matku Života, aby nám pomáhala vždycky přijímat a dosvědčovat evangelium života. Nechť se tak stane.

*Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádia Vatikán*

V Loretě Rumburk se v sobotu 14. září 2013 od 10 do 17 hodin uskuteční CELODENNÍ DIVADELNÍ A HUDEBNÍ SLAVNOST PRO CELOU RODINU. Loreťánské slavnosti 2013 proběhnou v architektonicky cenném barokním areálu z 18. století. V mariánském poutním místě a 306 let staré barokní památce se konají posedmnácté jako připomínka dostavby a vysvěcení loreťánské kaple Panny Marie dne 15. července 1707.

Pro děti jsou připraveny divadelní pohádky divadla Damúza z Prahy a divadelního souboru Gymnázia Varnsdorf i tvoření ve výtvarných dílnách. Novinkou je divadelní výtvarná dílna a speciální dětské prohlídky kulturní památky. Děti se poprvé seznámí s omalovánkami a pracovními sešity, vytvořenými v letošním roce přímo pro Loretu Rumburk. Dospělým jsou určeny prohlídky poutního místa s průvodcem a zpřístupnění běžně nepřístupných prostor. Poprvé se např. podívají do nově vytvořené *Expozice církevního umění Šluknovska*. Písně z filmových pohádek zahráje flétnový soubor ZUŠ Varnsdorf a ZUŠ Rumburk. O hu-

dební vystoupení se postará sbor Gymnázia Varnsdorf. Zazpívá a zatančí folklórní soubor Dykyta z Krásné Lípy. Barokní skladby přiblíží Martin Vosátka a Klára Brabňáková. Představí se i smyčcové kvarteto ze Žitavy. V ambitu nabídnou své výrobky regionální výtvarníci a řemeslníci. Současně se uskuteční vernisáž výstavy o zničených severočeských židovských památkách.

SLAVNOST 306. VÝROČÍ POSVĚCENÍ LOREŤÁNSKÉ KAPLE celebruje generální vikář Litoměřické diecéze P. Stanislav Příbyl. Loreťánské slavnosti 2013 v Rumburku pořádá při příležitosti Dnů evropského dědictví Římskokatolická farnost – děkanství Rumburk a Město Rumburk za podpory Sparkasse Oberlausitz – Niederschlesien, Česko-německého fondu budoucnosti a Ministerstva kultury. Vstupné na slavnosti je 30 a 15 Kč.

Více informací k Loreťánským slavnostem 2013 v Rumburku sdělí Klára Mágrová, GSM +420 724 072 525, loreta.rumburk@seznam.cz.

List přátelům kříže

Svatý Ludvík Maria Grignion z Montfortu přišel v druhé polovině července roku 1714 do Rennes, hlavního města Bretaně, aby tam konal lidové misie. Ale tamní faráři, nasáklí jansenismem, před ním zavřeli všechny kostely. Svátý misionář kvůli tomu neklesal na mysli. Na všech svých cestách byl zvyklý potkávat kříže, a tak uvítal i tento kříž s klidem a radostí. I když byl odsouzen k mlčení, misie stejně konal – pro sebe. Odebral se do samoty a konal sám pro sebe desetidenní duchovní cvičení, při nichž mu hlavním předmětem rozjímání bylo tajemství Kříže. Aby pak přece uspokojil ty, kteří se toužili obcerstvit a posílit slovem spásy, kterého se jim mělo dostat při svatých misiích, napsal svatý Ludvík v po-

slední den svých exercicií plamenný, duchaplný oběžník a dal jej potom vytisknout – *List přátelům Kříže*.

Svatý Pavel mluví o nepřátelích Kristova Kříže, jejichž koncem je záhuba. Máme na vybranou: buď být přáteli Kříže, nebo nepřáteli Kříže. Při svatém bířmování přijal každý křesťan nezrušitelné znamení bojovníka Kristova, tedy přítele Kříže.

Jen v tomto znamení je vítězství.

Vroucí a dojemný „oběžník“ apoštola Kříže a mariánské úcty je výbornou příručkou pro každého, kdo chce být věrný Ježíši Kristu a bojovat za rozšíření jeho Království. Nabízíme ke svátku Povýšení svatého Kříže malou ukázkou z tohoto „drobného“ Grignionova duchovního pokladu.

XI. Sladkost Kříže

34 Trpíš-li naopak, protože to Bůh chce i jak [to On chce], bude ti Kříž sladkým jhem,¹ které ponese sám Ježíš Kristus. Dá tvé duši křídla, jimiž se vzneseš k nebi.² Stane se stožárem lodičky, která tě šťastně a lehce dopraví do přístavu spásy.

Nes svůj kříž *s trpělivostí* a najdeš světlo v tak hojně temnotě ducha, neboť co zná ten, kdo nebyl zkoušen?³

Nes svůj kříž *s radostí* a budeš naplněn ohněm božské lásky, neboť bez utrpení nemůže nikdo žít v čisté lásce Spasitelově.⁴

Růže lze trhat jen mezi trním. Jen Kříž živí naši lásku k Bohu tak, jako dříví je potravou ohni. Vzpomeň si na krásný výrok z *Následování Krista*: „Čím více se přemůžeš, abys trpělivě snášel kříž, tím více budeš prospívat v lásce Ježíše Krista.“⁵

Nečekej nic velkého od oněch zchoulostivělých a lenivých duší, které Kříž odstrkují, když se k nim blíží, a nikdy nepomyslí na to, aby jej na sebe vzaly dobrovolně. Taková duše se podobá neobdělanému poli, které plodí jen plevel, poněvadž není oráno a překopáváno rukou zkušeného Hospodáře. Je jako stojatá, hnijící voda, která se nehodí ani k mytí, ani k pití.

Nes svůj kříž s radostí a načerpáš z něho vítěznou moc, které nebude moci odporovat žádný z tvých nepřátel,⁶ a budeš při tom pocíťovat rozkoš, již nelze s ničím srovnat. Ano, bratři moji, vězte, že pravý pozemský ráj spočívá v tom, že je možné něco trpět pro Ježíše Krista.

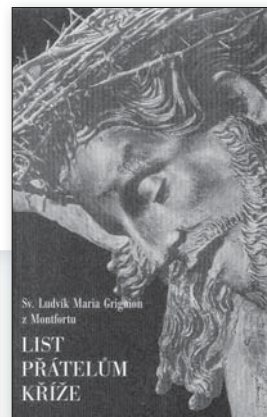
Zeptej se všech svatých a odpovědi ti, že nikdy ve svém duchu neokusili vzácnější hostiny, než když mohli snášet největší muka. „Kéž se na mne sesypou všechna ďáblová muka,“ pravil sv. mučedník Ignác. „Trpět nebo umřít,“ říkala sv. Terezie. A „ne umřít, nýbrž trpět,“ volala sv. Magdalena de Pazzi. „Tr-

pět a být v opovržení pro Tebe, ó Ježíši,“ říkal sv. Jan od Kříže; a kolik jiných se vyslovilo podobně.⁷

Ano, drazí bratři, mějte víru v Boží Slovo, vždyť Duch Svátý sám dosvědčuje, že když se kříž nese s radostí, je pro mnohé zdrojem slasti. Radost, která plyne z Kříže,⁸ je nesrovnatelně větší než radost chudáka, který je znenadání zahrnut bohatstvím všeho druhu, než radost vesničana, který je povýšen na trůn. Radost z Kříže je větší než radost obchodníka, který se stane milionářem, než radost generála, který dobyl slavných vítězství, větší než radost zajatce, který byl zbaven svých řetězů. Krátce řečeno, představme si největší radosti, které lze na zemi zakoušet, a pak zjistíme, že štěstí toho, kdo své utrpení snáší správným způsobem, obsahuje a dokonce předčí všechny z nich.

⁷ Srov. sv. Jan Zlatoústý, *Monitum in homiliam de gloria in tribulationibus*. Mezi svatými, kteří vyjádřili totéž smýšlení, je sám sv. Ludvík M. Grignion, jehož největším utrpením bylo být bez utrpení. Jeho proslulé zvolání: „Jaký kříž je žádný kříž!“, které pronesl, když se jeho misie ve Vertou v roce 1708 setkala s úspěchem, jej přesně charakterizuje a opravňuje ho, aby byl přidružen k výše uvedeným svatým.

⁸ Srov. Jak 1,2.

**Sv. Ludvík Maria
Grignion z Montfortu:
LIST PŘÁTELŮM KŘÍŽE**

Malice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc 2000

Brož., 124x192 mm, 56 stran, 63 Kč

¹ Srov. Mt 11,30.

² Srovnání pochází od sv. Augustina a sv. Bernarda.

³ Srov. Sir 34,10.

⁴ *Následování Krista*, III, 5,7.

⁵ Srov. *Následování Krista*, I, 25,3.

⁶ Srov. Lk 21,15.

Život z Boží Prozřetelnosti

**Monika a Alois Santnerovi,
velká rodina vyrábí „potraviny k rozdělování“**

„Proč jste vlastně až tak zdaleka k nám přijeli?“ ptají se nás Monika a Alois Santnerovi, když jsme k nim v Lungau přišli. V telefonu jsem vysvětlila, že bych chtěla napsat jejich portrét. „My jsme přece docela normální rodina.“ „Ale tak normální zase ne,“ říkáme. A toto „ne úplně normální“ bychom chtěli našim čtenářům dokumentovat. Je to svědectví o důvěře v Boha a jeho Prozřetelnost, jeho plánování života pro každého.

Byli jsme srdečně přijati na Santnerově dědičném dvoře v Lintschingu v krásné salcburské krajině. Rodina obývá dvůr od roku 1672. Je to také Aloisův rodný dům. Rodiče, děti a prarodiče z otcovy strany tady žijí pod jednou střechou. Správná velká rodina. Před nedávnem tu žila ještě také Moničina matka – koncem minulého roku utrpěla smrtelný úraz. „Světice,“ vzpomíná na ni vděčně s láskou Monika.

Potom jsme se pozdravili s Magdalenou, nejstarší Santnerovou dcerou, s jejím mužem Andreasem – dříve veterinárním lékařem z Tyrol – a dvěma nejmladšími chlapci. Posadili jsme se spolu do pokoje. Zatímco pro všechny dali na stůl salám a sýr, vyprávěl Alois o své rodině. Jeho otec, původně bednář, musel po plicní operaci změnit zaměstnání. Byl obecním tajemníkem a později dokonce starostou v St. Andrä. Aniž by to mohl vysvětlit, zajímal se Alois od malička o Bibli, kterou doma objevil. Byl vlastně jediný – měl ještě sestru –, kdo si v ní četl. Brzo si koupil kapesní vydání a nosil ji od té doby stále s sebou.

Po škole následovalo učení na čišníka. Potom šel do Salcburku, kde se zapojil do práce s mládeží. Při hledání osobní cesty žil nějakou dobu ve společenství kněží, svoji cestu však nenašel ani tady, ani v přátelství s jednou dívkou, nejprve velmi slibném, které se brzo z neznámých důvodů rozbilo. Tak hledání manželky v důvěře předal nebi. Také místo na okresním hejtmanství, které přijal na přání otce, se nestalo zaměstnáním pro život. Kde je jeho místo? Prosil Ježíše o pokyn.

A brzo mu bylo jasné: Má vyrábět „potraviny k rozdělování“, protože přicházející doba nabývala konečných rysů.

Tenkrát měla Santnerova rodina 4,5 hektarů půdy, pár kravek, několik pokojů pro hosty. Alois začal tedy v malém, přivázał si vozík ke kolu a prodával zeleninu do okolních restaurací, pěstoval obilí, pekl chléb. Modlitba a ticho byly pro něho stále důležitější. Pomáhaly mu přes obtíže, aby mohl jít dále. V celé té době se spolehl na to, že Bůh už mu ukáže správnou ženu. Bylo mu asi 24 let, když během modlitby dostal jasný pokyn: „Mám čekat na jednu Moniku...? Ano, dobrá, ale na kterou? Skrze práci s mládeží jsem znal několik Monik,“ vzpomínal si Alois na svoji bezradnost. Tedy počkal. Jasně, musel čekat, protože nic nevěděl: „Jeho“ Monika byla právě na jeden rok v Anglii. Po absolvování školy pro pomocnice v domácnosti jí sestry obstaraly práci v Londýně.

Až do tohoto bodu historie Monika jenom pozorně naslouchala. Teď předal Alois slovo jí. Pochází z místa jenom 10 km odsud, vyrostla jako osmá z deseti sourozenců. A jaké to bylo? „Super,“ směje se Monika, „vždycky tu byl někdo na hraní nebo na hádku!“ Děti vyrůstaly v chudých poměrech. Když bylo ve škole něco k placení, musela matka častěji psát lístek, že v tuto dobu nemá žádné peníze, a později všechno vyrovnala.

„Měli jsme zvláště milující a obětavé rodiče, kteří byli oba doma, protože společně provozovali zemědělství. Rodiče

čů nám dali velmi pěkné svědectví života, zvláště jejich »Ano« k životu. Nás děti dostali do nejobtížnějších životních podmínek.“ Dověděla jsem se, že pro matku, malou a jemnou, byl každý porod životu nebezpečný. Otec se vrátil teprve v roce 1948, po šesti válečných letech a třech letech ruského zajetí. „Modlitba a zpěv mu umožnily přežít těch devět let ve zdraví a bez zahořklosti, byl umělec života,“ vypráví Monika a já cítím lásku, kterou k otci chová.

„Neslyšela jsem nikdy od svých rodičů o někom nějaké negativní slovo. To se nestalo. Měli pro všechny lidi velké srdce.“ Zvláště pro svoji velkou rodinu: 64 potomků se sešlo na pohřbu Moničiny maminky. A jedním z nich je právě zeť Alois, který uviděl Moniku poprvé v dalekém Římě při setkání mládeže z Tazé. Na vdavky tehdy vůbec nepomýšlela. Chtěla totiž buďto vstoupit do nějakého společenství, nebo se stát matkou v dětské vesničce SOS. Od svého dětství si četla každou ročenku dětských vesniček od A do Z. Některé dětské vesničky už navštívila. Ale důležitější než vlastní přání bylo pro ni „v hloubi srdce ležící hledání vůle Boží,“ vzpomíná si Monika. „Být otevřený pro to, co On ode mne chce.“ Odkud se vzala tato touha, ptám se. Po krátkém přemýšlení Monika říká, že jí to zprostředkovaly živá víra rodičů a jejich důvěra v Boha.

Když poznala Aloise, ještě stále doufala, že ji Bůh pošle do dětské vesničky, vypráví Monika vesele. Tedy žádná láska na první pohled? Monika se směje: „Ne, ani stopy. Naše známost byla až do svatby velmi střízlivá.“ A Alois dodává: „Několik měsíců, než jsme se vzali, po manželském semináři, který jsme navštívili, byla na exerciciích a modlila se, aby se svatba neuskutečnila.“

Překvapivé, není-liž pravda?! „Ano, a přesto, aniž bych byla zamilovaná, připadlo mi to najednou jako jiskra, jako ukazovák z nebe. Tento pokyn musím následovat, to jsem věděla,“ vykládá Monika. „Doufám, že na podzim bude veselka,“ zvěstovala potom ohromenému Aloisovi a sama byla překvapena, že vyslovila toto oznámení.

Jak to, že to přislíbila? Pokusila se mi to vysvětlit, abych pochopila. Od doby, kdy byla v Mariině legii – tenkrát měla vroucí

*Manželé Santnerovi s dcerou
Magdalenou a zetěm Andreasem*

▶ vztah k nebi – se tento spoj poněkud ztenčil. „Když jsme se Alois a já potkali, neměla jsem nikdy pocit, že bych měla k němu přijít blíž, proto mi nebe přišlo blíž tímto setkáním. A v nejhlubším nitru jsme byli oba – i bez vzájemné lásky – otevřeni pro to, co od nás Pán chtěl,“ pokoušela se mi vysvětlit tuto Božím vedením vystavěnou připravenost na manželství.

A u něho? „Nebyla to vlastně také nějaká velká láska, nýbrž vždycky radost, když jsme se viděli. Já jsem se ale nikdy neptal: Kdy se zase uvidíme? To byla pravděpodobně záchrana našeho vztahu: Já jsem viděl, jak se jí zježily všechny vlasy,“ vzpomíná si. Jít si spolu zatančit, to nepřicházelo v úvahu kvůli předčasným řečem. Alois se usmívá: „Ale potom láska narostla a roste ještě stále.“ Monika doplňuje s prosluněným smíchem: „Že láska mezi námi tak narostla, to je podivuhodný dar Boží.“

Nazpět do doby před 28 lety: Potom co bylo jasné, že se vezmou, sdělila nevěsta ženichovi, že podle slov lékaře nebudou mít děti. Odmítala totiž brát silné hormonální preparáty, které měly umožňovat otěhotnění. „Raději se nebudu vdávat,“ řekla tenkrát rozzlobenému lékaři.

Protože je spolu dal dohromady Bůh, a ne pomíjívá zamilovanost, doufal Alois v to, že se Pán postará o budoucnost a připraví pro ně jiný úkol. Na podzim 1985 se tedy oba nezamilovaní vzali. Což nepíše Pán opravdu překvapivě „příběhy lásky“?

Jak mají žít ze zemědělství? Žádný v Aloisově generaci nebyl zemědělcem na plný úvazek, všichni hospodařili jenom okrajově. On sám neměl žádné zemědělské vzdělání, Monika ale absolvovala zemědělskou nauku, dříve než se stala pomocnicí v domácnosti. Mladý pár začal s malým hospodářstvím, pronajatou půdou a dvěma hektary, které Aloisův otec k tomu přikoupil. A k velkému překvapení všech Monika brzy otěhotněla: Magdalena byla na cestě. Protože oba Santnerovi jako tržní zemědělci chtěli zůstat doma, musela si mladá rodina krok za krokem budovat svoji existenční základnu. „V důvěře v Boží pomoc jsme to chtěli zvládnout.“

V následujících pěti letech přibýly další tři děti. Obtížná doba. O to více, že malá Magdalena trpěla velmi zlou neurodermidou. To znamená: při mnohé práci přes den málo spánku v noci. Nemoc ale měla také svoji kladnou stránku: Santnerovi

se velmi přiučili tomu, co bylo potřeba pro výrobu potravin. Monika si vzpomíná: „Vařili jsme více samostatně vymyšlených jídel, bez chemie, ochucovadel, prostředků k uchování potravin. Kdo má problémy s látkovou výměnou, toto všechno nejsnáší. Magdaleniina nemoc nás podnítila, abychom produkovali potraviny, na které bychom jinak nikdy nepřišli.“

Páté dítě: Po bezproblémovém těhotenství přišla na svět Dorothea s problémy kvůli omotané pupeční šňůře. Následkem bylo, že přes cisařský řez dostalo děťátko při porodu velmi málo kyslíku a utrpělo těžké poškození pohybového centra v mozku. Novorozenec nemohl udělat sebepatrnější pohyb – dokonce ani otevřít oči!

Pět týdnů ležela Dorothea na jednotce intenzivní péče v nemocnici v Leoben a byla napojena na umělé dýchání. Dvakrát týdně mohla maminka své dítě navštívit, v neděli s celou rodinou, ve čtvrtek v doprovodu domácího lékaře. Byla matka bez útechy? „Cítila jsem: Pán nad námi drží ruku.“ Ve svých modlitbách se cítí Monika bohatě obdarovaná. Všechno má přijít tak, jak je to správné.

Je čtvrtek pátého týdne. Monika má jako vždycky malou ležet u sebe. Dítě vypadá spokojeně. „Když jsem ji kladla zpátky do postele, abych se oblékla na cestu domů, spustily přístroje alarm. Vzala jsem Dorotheu do náruči – a ona poprvé a jedinkrát otevřela oči, aby se na mě podívala. Byla jsem si jistá: Teď odchází domů.“ Úplně ponořená do vzpomínek, líčí tehdejší situaci. „Měla jsem z ní takovou radost... Bylo to, jako by mi nebe darovalo kus ze své radosti z odchodu domů, že jsem začala zpívat.“

Mít radost z odchodu domů! Není to velmi útěšná myšlenka pro nás všechny?

Společně s domácím lékařem se začala modlit, k tomu přišly sestry a primář. Ten se rozloučil po růženci slovy: „Ještě nikdy jsem nezažil tak krásné umírání.“ Domů byla Dorothea přenesena, příbuzní a známí přišli k rozloučení, ke strážní u mrtvé. Zpívalo se, děti hrály na flétnu. Alois si vzpomíná, že Monika už během těhotenství řekla: „Když nás toto dítě potěšilo ještě v lůně, už splnilo své poslání na zemi.“ I když toto dítě nemohlo nic říci, přinesla je Boží láska a radost nebe jako poselství. Někteří lidé radili k odpojení přístrojů: „Je to nezodpovědné! Chcete si vzít

domů postižené dítě?“ Santnerovým ale bylo jasné: „Vždycky jsme se modlili, aby to bylo tak, jak to Bůh chce mít,“ zdůrazňuje Alois a vděčně připojuje: „A potom ještě daroval, že maličká zemřela na rukou matky, i když ji mohla pochovat jenom dvakrát v týdnu.“

A Monika dodává: „Po všechny dny, když na ni myslím, pociťuji radost“ – radost, která je na ní vidět.

Že dostanou potom ještě tři děti, s tím Santnerovi nepočítali. Monika to komentuje: „Není to pěkné?“ Dnes mají děti mezi 6 a 26 roky. Dvě dcery jsou vdané. Řízení Boží pro rodiče: Magdalena a Andreas zůstanou na usedlosti, i když ještě nedávno mnohé mluvilo proti tomu. Také za své zeté jsou Monika a Alois velmi vděční. (Monika Anna se vdává příští rok.) Vyplatí se modlit se i za tuto záležitost! Santnerovi mohli zakusit, že výzva Pisma „Hleďte nejprve království Boží, všechno ostatní vám bude přidáno,“ platí. Zažívají, že dostanou darováno více, než se dá očekávat, možná jinak, než mysleli. Obtížné úseky trasy nelze obejít. Na nich se vyžívá.

Velmi důležitá je modlitba, říkají. V prvních letech manželství – když děti tak rychle přicházely, dům se přestavoval – nebylo času na spánek, na vzájemný rozhovor a tehdy „jsme se spolu mnoho nemodlili. Teď ale máme každý den společnou hodinu k modlitbě: mezi půl pátou a půl šestou ráno, bez dětí. To je důležité.“ Nejdůležitější sloup manželství vůbec, jak Monika přemýšlí nahlas. Ze života modlitby rodičů se také děti dozvídají, že víra je tak důležitá v životě. „Jestliže už jsou jednou navázány na nebe, nemusíme vlastně o ně mít strach,“ uzavírá Alois. „Už při práci s mládeží mi bylo jasné, že svým životem jsem zodpovědný za břemeno, které ponесou moje děti a vnuci.“ Kdo si pomyslí, jak je to důležité!

„Mnoho jsem se modlila také o pomoc z nebe při výchově dětí,“ doplňuje Monika, „protože jsem se se svojí slabostí, netrpělivostí a neznalostí domnívala, že mi ani nepřísluší.“

„Měli bychom prosit o správná slova, správný rozhovor v pravý čas pro každé dítě – i když právě předem přesně nevíme, co bychom chtěli říci.“

V tom, že je každé dítě zvláštní a potřebuje jiné zacházení, v tom se jistě my matky shodujeme.

Šťastný konec dvojčat, lékaři je původně chtěli potratit

Moničiny výchovným cílem je, aby „děti zůstaly nohama na zemi a srdcem v nebi“.

Že se Santnerovým v této věci ledacos podařilo, je možné vyčíst na jejich dospělých dětech: Všechny tři dcery se staly selkami, mají tedy nohy na zemi. A Eucharistie – nebe – je pro všechny čtyři velmi nepostradatelná. Kromě toho se Magdalena, která nám v tento den dobře navářila, angažuje v hnutí „Mládež pro život“. Teď pořádá pro dvacet lidí vzdělávání o sexuální nauce Církve. Sestra Moni absolvuje spolu se svým ženichem kurz pro přirozenou regulaci početí. A před několika dny jsme poznali Ruperta, radostného mládence, nejstaršího ze synů – studuje v Heiligenkreuzu teologii –, když prodával na klášterním jarmarku vlastnoručně upečený chléb a publikum obveseloval hrou na harmoniku.

Ostatně, co se týká muzicírování, jsou Santnerovi senzační, protože rodiče a děti ovládají dohromady hru na deset nástrojů. Ovšem nejen doma se muzicíruje, ale hrají také na svatbách, křtech nebo jiných slavnostech. Už jsme je zažili při společném vystoupení: Při oslavě salcburské „Akademie pro rodinu“ (o jednom víkendů Akademie, kterou jsme směli můj muž a já uspořádat, jsme před dvěma lety poznali Santnerovy). K „Akademii pro rodinu“: Na toto dvouleté vzdělávání vzpomínáme oba rádi, byla to příležitost prohloubit si znalosti o kráse manželství a rodiny, zažili jsme tam křesťanské společenství. „Byl to dar pro celou rodinu,“ říká Monika.

A tady doma? Jaké to je, žít s tolika lidmi pod jednou střechou? Pro Moniku žádný problém. „Když jeden druhému vyjde kousek vstříc, je vzájemné láskyplné chování možné. Je pěkné, že se tak vzájemně můžeme těšit.“ Tento mír v rodině jsme správně vycítili. Zatímco jsme mluvili, ostatní přicházeli a odcházeli, děti si spolu povídaly, zeť potřeboval radu, prarodiče se dívali kolem, Magdalena se starala o jídlo. Živý, otevřený dům. Užívám si toho, že jsme mohli přijít. Nejmladší nabízí každému kousek čokolády. „Andreasi, piješ také dost?“ ptá se Monika, protože venku je horko. Široko daleko žádná hektičnost nebo netrpělivost.

Později odpoledne přijdou také zákazníci. Protože to, co rodina Santnerova sama vyrobí, se tady v domě v malém krám-

„Jste těhotná, čekáte jedno dítě se dvěma hlavami, třema nohama a čtyřma rukama,“ zněla v Santiago de Chile roku 1984 diagnóza lékařů, kteří navrhovali potrat těchto siamských dvojčat. Matka váhala. Nakonec potrat odmítla a narodila se jí zdravá dvojčata. Tito bratři byli nyní vysvěceni na kněze.

Chilští bratři Filipe a Paulo Lizama, z nichž jsou nyní katoličtí kněží, byli skutečně akutně ohroženi potratem, ale jejich matka tento rozsudek smrti odmítla. V té době byl v Chile „terapeutický“ potrat povolen, přesto mladá matka Rosa Silva řekla, že bude akceptovat, co stáله „Bůh poroučí“. Její syn kaplan Paulo doplňuje: „V mém srdci má zvláštní místo myšlenka, že naše matka byla připravena za mě – za nás – položit život.“

Rodiče dvojčat se později, když bylo chlapcům 14 let, rozvedli. „Rozchod našich rodičů byl pro nás tvrdý. Dříve jsme byli blázni do fotbalu. Neděle se točily okolo fotbalu a na mše jsme nechodili,“ vzpomíná kaplan Paulo. Ale po rozvodu se dvojčata fotbalu úplně vzdala. „V našem malém městě jsme měli podporu jen z jedné strany: z církve. Tak jsme skončili tam.“ V 18 letech se rozhodli vstoupit do semináře. Kaplan Filipe si vzpomíná: „Rozhodl jsem se, že o tom nebudu

mluvit, abych neovlivňoval svého bratra. Ale když přišel čas, abychom se rozhodli, co uděláme s našimi životy, oba jsme se rozhodli pro vstup.“ Nyní, o deset let

později, přijali bratři společně kněžské svěcení v katedrále v Santiago de Chile.

Oba vysvětlují, že rozhodnutí jejich matky tenkrát jejich povolání silně ovlivnilo. „Jak bych mohl Boha života neobhajovat?“ ptá se kaplan Paulo. „Toto všechno posilovalo moje povolání a dávalo mi specifickou sílu, proto jsem byl schopný odevzdat se existenčně tomu, v co věřím. Volání Boží je plné tajemství a skryté a vyvíjí se do vlastního příběhu.“

Potrat je v Chile od roku 1989 bez výjimek ilegální, zakázaný. Země vykazuje nejvyšší úmrtnost rodiček z celé Latinské Ameriky.

Z <http://www.kath.net/news/42519>

přeložil -tk-

ku na dvoře nebo na trhu prodává. „Je to prakticky všechno, co u nás roste – mezitím už na ploše deseti hektarů – pěstováno biopostupem. Pak jsou tu ovocné šťávy a marmelády, polévkové koření, bylinková sůl, brambory, čaje, polní zelenina... Salám, kořeněný přírodní solí a bylinami, pochází z vlastních zvířat. Vedle chleba jsou tu moučné výrobky, slazené březovou šťávou.“

„To, o čem víme, že lidem dělá dobře, se pokusíme vyrobit,“ uzavírá hospodyně. „A je pěkné, že už od začátku jsme měli důvěru, že můžeme žít z toho, co nám dá Pán sklídit. Tak jsme bohatě obdarováni. Např. obilí letos dobře přezimovalo. Máme chléb na celý rok. Napeču pět tun chleba ročně.“ Neuvěřitelné! Stále zdůrazňuje: „Jsme tak vděční, že oba můžeme být s dětmi doma a že vždycky – někdy úpl-

ně, úplně těsně – vycházíme. Když je úzko, není třeba malomyslnět: Bůh může ze všeho udělat to nejlepší.“ Jednou bylo silné krupobití a nebyli pojištěni. „Děti měly tenkrát jet na Hudební týden a byly připraveny si to odříci. A co se stalo? Dostaly pak prostředky na ten týden od lidí, kteří se o tom dověděli, darem,“ vzpomíná si Monika vděčně.

Darování není u nich rozhodně žádná jednosměrka. Já vím, že Santnerovi často sami pomáhají, darují a zaskočí, když je někdo v nouzi. A i když my dva, můj muž a já, vůbec nejsme v nouzi, neopustili jsme pohostinný dům s prázdnými rukama: Chléb, marmeláda, sýr – vše výborné – to všechno vydávalo delší čas salcburskou vůni u nás jižně od Vídně a obohacovalo naše snídaně.

Z VISION 2000 - 3/2013 přeložil -mp-

Na slovíčko

Chtělo by se říci: Kdeže jsou doby, kdy – podobně jako děkan diplomatického sboru – byl kněz doyenem „sborovny“, kolegia učitelů národní či střední školy, nebo kdy byl jeden kněz, obdobně jako je dnešní studentský kaplan pro studenty, skutečným duchovním vůdcem pro přednášející na vysokých školách, zvláště na teologických fakultách.

Jednou z mnoha odpovědí Boží milosti je událost z doby těsně po pádu komunismu ze září roku 1990. Ředitel jedné základní školy, sám dosud „řadový komunista“, se obrátil na kněze ve farnosti s prosbou, aby přišel na zahájení školního roku, promluvil ke shromážděným učitelům, žákům a rodičům, řekl jim duchovní slovo a dal požehnání do nastávajícího školního roku. Reakce učitelského sboru, žactva i rodičů byla na to, že šlo o sekularizovanou oblast naší republiky, nečekaně vstřícná. Knězi – katechetovi, se tak dostalo postavení, které mu bylo desítky let upíráno: určitý morální a duchovní primát, který zpětně kněze zavazoval, aby se dostatečně snažili být opravdu příkladnými duchovními otci všech učitelů, žáků, tak jak byl každý farář ve své farnosti i pastýřem jednotlivých rodin.

Právě u poslední kategorie – u rodin – lze dnes snad nejlépe pochopit, jaká byla podstata péče kněze o osobní i společný život žáků a především jejich učitelů.

Kněz, který přichází do rodiny, přináší již ve své osobě kontakt s Bohem. Je povolán stát na místě Ježíše Krista při mši svaté, při slavení svátosti a při kázání Božího slova. Stejně tak je zodpovědný za to, aby se rozvíjela i potřebná příprava k tomuto svátostnému životu. A tou je vedení k osobní i společné modlitbě. Vedení, v němž kněz nechává vyniknout působení Ducha Svatého, učí mu v tichosti srdce naslouchat, odpovídat skutky živé víry. Vede své duchovní učedníky k modlitbě vděčnosti, jejímž vrcholem je slavení eucharistie, mešní oběti, a nakonec i k modlitbě prosebné, jejímž vyvrcholem je modlitba za uzdravení duše i těla bližních. Někteří již poznali živé svatodušní společenství modlitby dětí, které se po chvále, již dává zaznít prostřednic-

tvím písní a gest, dokáže vzápětí ztišit – často i v kratší adoraci před naším Pánem v Nejsvětější svátosti – k úkonu kajícínosti, k vyznání hříchů, k naslouchání Božímu slovu a vděčné odpovědi na ně. Tak se rozvíjí schopnost již od dětského věku vnímat za zapsaným Božím slovem živý Boží hlas Ducha Svatého, tedy začít vnímat souvislost s tím, co Bůh v Ježíši Kristu již dva tisíce let „stále“ říká vzhledem k jednotlivým událostem života každého věřícího. Pak můžeme pochopit, jak hluboká zbožnost naplňovala srdce jednotlivých učitelů, či dokonce celého sboru „kantorů“, kteří pak nesli hojné ovoce Ducha Svatého jak ve své pedagogické činnosti samotné, či při známé úloze ředitelů kostelních kůru nebo zpěváků kostelních sborů. Víme, jaké výkřevy laické zbožnosti obohacují naše dějiny a především naše společenství modlitby. Často uváděný „domácí učitel“, absolvent Karlovy univerzity Tomáš ze Štítného, je jedním z významných středověkých příkladů. Následují další, mezi nimi především ti, kdo se mezi těmito prostředníky Božského Pedagoga, Ducha Svatého, zvláště věnovali ať budoucím, či již aprobovaným pedagogům. Podobně jako u řemeslných či uměleckých cechů i společenství peda-

gogů mělo „své“ mše svaté, později i své exercicie a duchovní obnovy. To vše – u učitelů i jejich studentů a žáků – vedlo do společenství modlitby s Trojjediným Bohem i s bližními; k živému společenství křesťanské víry, k modlitbě v tomto malém společenství Církve, které na počátku svého obrácení k Bohu potřebuje vyzývat Ducha Svatého, jenž umožňuje poznat a slyšet našeho Pána Ježíše Krista a s ním jít k Otci.

Odtud můžeme pochopit dnes již opět oživovaný zvyk, aby se žáci a studenti před ranním vyučováním sešli na mši svaté. Současně za tímto „obyčejem“ můžeme takto uvidět i neobyčejnou věc: mnohá společenství modlitby dětí a mládeže, která již poznala, že oddělení jejich společenství modlitby od jejich společenství při mši svaté vede do slepé uličky, pochopila, že spojení obojího dává prožít zvláštní moc Ducha Svatého při každé modlitbě a při každé mši svaté.

Proto předtím, než začaly společné mše svaté před ranním vyučováním ve škole, byl o prvním dnu školního či akademického roku žactva nebo studentstva společně vyzýván Duch Svatý na shromáždění všech jednotlivých modlitebních společenství jedné každé školy, v kostele či kapli při mši svaté zvané *Veni, Sancte Spiritus – Přijď, Svatý Duchu!* Je jen dobře, že se tento zvyk vrací i do našich církevních škol.

P. Oldřich

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

Vždyť snad proto ti byl vzat na čas, abys ho dostal nazpátek navzdýcky, ne už jako otroka, ale jako něco více než otroka: jako drahého bratra. Když i mně je tolik milý, jak teprve tobě, jako člověk i jako křesťan. Jsili tedy přesvědčen, že já a ty patříme k sobě, přijmi ho, jako bych to byl já sám.

Evangelium – Lk 14,25–33

Ježíše cestou doprovázely velké zástupy. Obrátil se k nim a řekl: „Když někdo přichází ke mně a neklade svého otce, svou matku, ženu, děti, bratry a sestry – ano i sám sebe – až na druhé místo, nemůže být mým učedníkem. Kdo nese svůj kříž a nejde za mnou, nemůže být mým učedníkem.“

Když někdo z vás chce stavět věž, nesedne si napřed a nespočítá náklady, jestli má dost na dokončení stavby? Kdyby totiž položil základy a nestačil ji dokončit, vysmáli by se mu všichni, kdo by to viděli, a říkali by: ‚Tenhle člověk se pustil do stavby, ale nemohl ji dokončit.‘ Nebo když má některý král vytáhnout proti jinému králi, aby s ním vedl válku, nesedne si napřed a neuvažuje, jestli se může s deseti tisíci vojáků utkat s tím, kdo proti němu táhne s dvaceti tisíci? Jestliže na to nestačí, vyšle posly, dokud je ten druhý (král) ještě daleko, a žádá o podmínky míru.

Tak ani žádný z vás, kdo se nezrekne všeho, co má, nemůže být mým učedníkem.“

Zkušenosti s dětmi a vnoučaty

Co se můžeme učit od dětí

„Nepotřebujeme své děti vychovávat, ony dělají stejně všechno po nás,“ řekl nedávno jeden otec v kruhu rodičů. To je pravda, ale jenom do té míry, kolik času s dětmi strávíme. Když jsou ale naše nejmenší děti většinu času v jeslích, později ve školních družinách a celodenních školách, budou napodobovat spíše starší spolužáky a učit se věci od nich, než od svých rodičů. Jaká je to nekonečná škoda, nejenom pro děti, ale pro nás všechny, rodiče a prarodiče, když s nimi netrávíme mnoho času.

Právě jsem listovala v sešitech, které jsem psala svým dětem a vnukům. Činila jsem tak sice velmi zřídka během těch všech let, ale jaký poklad jsem tam objevila!

Jak často jsem milostně přísahala: „Mám tě ráda, jedna, dvě, tři, patnáct a na celý svět.“ Ale co se to tu objevuje za poklad! Jak často jsem zde citovala vyznání lásky: „Mám tě jednou, dvakrát, třikrát, patnáctkrát rád a na celém světě,“ a přitom pusinkuje („Mami, ty si můžeš všechny nechat“) a s radostí se mazlí. Čtu, jak se děti (a vnoučata) snaží svou láskou udělat své rodiče – a zaplat Pán Bůh i prarodiče – šťastnými: „Jsi šťastný, že tě mám nekonečněkrát nekonečně rád?“

Našla jsem tu také jedno místo: „Mami, můžeš už spát, já dám na tebe pozor.“ Nebo: „Raději já mohu být nemocný, ale maminka ne.“ Či: „Budu líbat tvoje ruce, aby tě nebolely.“ A nakonec: „Já se stanu indiánem s lukem a šípy, pak tě mohu ochránit před bizony v zoo.“

Jak snadno vyjádří děti radost, třeba nad jednou květinou, která právě vykvetla před domovními dveřmi (jako městský člověk jsem potřebovala až svoji malou dcerku, abych to konečně uviděla). A které srdce nepotěší, když se dítě plně nevázané radosti rozběhne a skočí do náručí, jednoduše že se těší ze shledání! Ať už s dětmi nebo s vnoučaty, prožila jsem to bezpočtukrát a vždycky jsem přitom zazívala okamžik štěstí.

Vy, milí čtenáři, budete znát podobné příhody, ale je dobře si na ně vzpomenout: Spontánní láska, dojemné starosti, obrov-

ská radost, vším tím se vyznačují malé děti. Proč? Snad proto, že jsou ještě blízko Boha, který je Lásky, protože mají ještě z čeho rozdávat, co Bůh do nich vložil. Jak je dobře, že se od nich necháme nakazit a znovu odhalíme, co jsme také jako děti měli v sobě. Jak by bylo také dobré změnit to v našem dospělém životě:

*Babička Alexa Gaspariová
s vnoučkou Adrien*

Ostatním spontánně ukázat, že je máme rádi; našich bližních si více všimát s péčí, být připraveni k pomoci a – co mi nepřipadá lehké – radovat se z mnoha malých věcí života, kolem kterých často chodíme bez povšimnutí.

Právě co se týká víry, tam se setkáváme u dětí s velkou otevřeností. Nemají žádné problémy s pravdami víry, jsou plné důvěry, dokud nezískají špatné zkušenosti. Ještě vidím jednoho našeho vnuka, jak s velkou úctou a zbožností nesl sochu zmrtvýchvstalého Pána o velikonoční noci vpředu v procesi. Když byl ještě menší a jeho matka byla v nemocnici, přinesl si putující Matku Boží do postele, přesvědčený, že ho bude chránit. Nebo: „Jsu tvoje ruce už lepší? Ano? Protože já se za tebe táák moc modlím,“ ujišťoval mě tenkrát čtyřletý vnuk.

Vzpomínám si na svoji dceru, když chtěla ukončit spor s kamarádkou, podala jí ruku se slovy: „Pokoj s tebou.“ Odpustit a smířit se: o co snadněji to činí děti než my dospělí. Vyhnout se sporu a všechny, kteří se sváří, navzájem usmířit bylo a je hlavní žádostí našeho syna. Náš nejstarší vnuk nám byl jako dítě vzorem při zpytování svědomí: před usnutím si chtěl

každý den promítnout celý den, aby každé špatné slovo, každou nedobrou myšlenku vypověděl. Teprve pak bylo dobře.

Od té doby jsem věděla, že napíšu o tomto tématu – vnuk je už od té doby teenager –, pozorovala jsem ho a zjistila, že také dnes je možné se od něho učit: Toto řekl náš tenista před zápasem: „Viš, když prohrají, udělám alespoň tomu druhému radost.“ Už jako malé dítě neměl problémy s prohráváním. Jak je dobře, že si to dokázal uchovat! Jiný vnuk mi byl v posledních měsících příkladem v odpouštění způsobeného bezpráví. A nestydí se ani v plně obsazené restauraci před jídlem udělat kříž – docela přirozeně.

„Děkuji, že tady stojíte a modlíte se,“ řekl před nedávnem náš 13letý vnuk sestře Marese, která zase jednou stála v tiché modlitbě před potratovou klinikou, když šel kolem.

A ještě něco, nejenom příklady z naší rodiny mě napadly k tomuto tématu, abych ukázala, jak mnoho se můžeme učit od dětí, když je necháme být dětmi a bereme je v tom vážně, protože ony mají v sobě ještě něco z plnosti Pána. Když to znovu objevíme, necháme se nakazit, budeme „jako děti“ (Mt 18,3).

Z VISION 2000 - 4/2013
přeložil -mp-

VÉRITÉ
Konviktská 16, 110 00 Praha 1

**Pout' „NETRADIČNĚ DO SVATÉ ZEMĚ“
(Izrael a Jordánsko) v r. 2014**

(Pout' je radostná a důležitá pro získání ochrany zejména v následujících kritických letech.)

Po úspěšných poutích „NETRADIČNĚ DO SVATÉ ZEMĚ“ vyhláší VÉRITÉ 7. pout' od 2.–13. dubna 2014 (Přihlášky do 15. 11. 2013). Velmi vás prosíme, přihlaste se ihned, i třeba nezávazně, z důvodů zamluvení letenek.

Plán poutě je na internetu (www.verite.cz, sekce: Cestovní agentura, Poutě do Izraele). Bude navštíveno 51 biblických míst v Izraeli a Jordánsku; hlavně pravých, několik míst nově objevených a i neznámých organizátorům tradičních poutí. Na každém místě budou sděleny stručné historické informace a důvody pro pravost místa. Pro zvýšení duchovního účinku jsou na 31 místech uvedeny zvukové nahrávky o průběhu biblické události. Na některých místech je používána speciální vysílačka a rádia. Pout' je tak působivá, že 14 lidí si ji zopakovalo znovu.

Cena této 12denní pouti, včetně všech doplatků a plné penze je 19 800 Kč + 290 € + 40 € (vizum), přičemž zájezd má vyšší hodnotu (36 000 Kč). Program a přihlášku pošleme poštou nebo e-mailem.

UNIKÁTNÍ POUT' NA KYPR A DO TURECKA
(Po stopách Ježíše Krista a Panny Marie)

Centrum VÉRITÉ vyhláší další unikátní pout' na Kypr a do Turecka ve dnech 13.–21. května 2014. Náplň pouti je na internetu: www.verite.cz, Pout' na Kypr a do Turecka. **Cena této pouti je 19 800 Kč + 270 €.** Přihlášky: prosíme nezávazně ihned, závazně do 30. listopadu 2013.

Přihlášky: VÉRITÉ, e-mail: cestovka@verite.cz; tel.: 222 324 617, fax: 222 321 294

Být jako děti

Odpověď pro dobu, již hrozí, že propadne velikášství

„Bud'te jako děti!“ Nezní tato výzva v dnešní době, kterou určuje nezávislost, dospělost, seberealizace a životní pocit, trochu bláznivě? Je toto volání Kristovo ještě přiměřené době?

Stojíme před udivujícím jevem: Po desetiletí ukazuje statistika, že se země Evropy nacházejí s málo výjimkami v historicky ojedinělém procesu: razantnímu propadu radosti z dětí. Dlouho ignorovaný, připravuje tento vývoj starosti nejenom penzijnímu pojištění. Kde vezme zítřka příjmy pro explodující rentovou zátěž stárnoucího obyvatelstva? Tak musí nastoupit děti.

Snahy tento trend obrátit jsou zde: Miliardy se vkládají do budování dětských jeslí, školních družin nebo celodenních zařízení, aby rodiče mohli spojit dítě a zaměstnání. Ale kýžené pozhennání dětí se nedostává. Proč? Protože neexistuje životní uspořádání, které umožňuje mít děti.

Páry, které se vydají do dobrodružství mít dítě, si dovolí nanejvýš jedno dítě, v nejlepším případě svolí ještě ke druhému. Když přijde ještě třetí dítě, jsou management dětí, povolání, péče mimo domov nemožné.

Na této situaci se něco změní jenom tehdy, když se prosadí poznání, že děti jsou vzácné. Nebo ještě více: Že lidé ve svém životě nemohou vykonat větší dílo, než ku prospěchu života ostatních lidí přispět svými vlastními dětmi. Pomyslete: Zplodit a přivést na svět dítě znamená pomoci k existenci nesmrtelné bytosti, být navěky účasten na radosti života u Boha. Ovšem takto uvažují především křesťané. Bohu díky, že je stále více křesťanských rodin, které jsou si toho vědomy, a proto jsou připraveny dovolit si větší zástup dětí – je to znamení naděje v našich dnech. Vidíme, že nedostatek dětí je problematický nejenom proto, že přináší s sebou hospodářské a sociální problémy, ale protože nás odvádí od našeho nejvyššího a nejkrásnějšího povolání.

Krása tohoto povolání se projevuje také v tom, že se děti jeví jako učitelé života, za předpokladu, že si je dovolíme mít. Nejdříve otevřou svým rodičům naději,

že lidsky dozrají a tím vyvinou vlastnosti, které jsou bezpodmínečně potřebné pro každé zdařilé soužití. Vlastně každé dítě, které vstupuje do života svých rodičů, nutí ke změně chování. Najednou je tu někdo, kdo je ve všem na ně odkázaný, jehož požadavky se musí uspokojit. Ro-

diče se musí přizpůsobit rytmu děťátka, cvičit trpělivost, když krmení správně nefunguje, nadýmání vyvolává křik malého. Rodiče se také učí odříkání. Uspořádání volného času se musí přizpůsobit dětem, náklady na domácnost se musí nově přehodnotit, cesty o dovolené se musí přizpůsobit novým možnostem...

Ošetřovat děti podle jejich požadavků je opravdovým výchovným programem rodičů. Tam se trénují v nezištnosti, trpělivosti, odříkání, sebekritice... Jak cenný může být vědomě prožívaný vztah k vlastním dětem!

Ještě významnější je učební proces, který umožňuje vnímání zvláštních dětských vlastností. Děti nám ukazují, že člověk je bytost, která je zpočátku úplně závislá na svých rodičích. Tím připomínají pravdu, která patří k základním poznatkům každého člověka: Všichni žijeme v totální závislosti na našem Stvořiteli.

Jistě, můžeme se v této skutečnosti dlouho klamat. Jak hluboko toto vědomí může být zahrabáno; ale vystupuje do povědomí nejčastěji tehdy, když někdo upadne do situace existenční nouze. Pak si uvědomí i tvrdošíjní agnostikové, že existuje vyšší instance, u níž je možné si vyprosít pomoc.

Děti jsou si této závislosti vědomy. Proto mají velká očekávání od svých rodičů, ve všem jim důvěřují, každopádně do té

Dar Boží

Dítě je výrazem lásky muže a ženy. U nás v Africe je považováno za něco drahocenného, za dar Boží. Vzpomínám si na jedno senegalské přísloví. Zní: Je lépe zemřít a zanechat děti, než žít dále v bohatství. Dítě je tedy více než velké bohatství. Proto dělá mnoha lidem potíže uznat náš stav sester – tedy neprovdaných a bezdětných. V dětech pokračuje generace. Ony jsou budoucností, v tom je jejich velká hodnota. Budoucnost každé společnosti závisí na dětech. Bude taková, jaké jsou děti: Jestli jsou milované, dobře vychované, motivované, učenlivé, pak přispějí k rozvinutí svého národa.

Jestli budou zanedbané, nemilované, můžeme si vypočítat, jaké násled-

ky to bude mít. Já se starám o mládež, která je v Maradí ve vězení. Před nedávnem mi řekl jeden 14letý: „To, že jsem tady, je také vina mých rodičů. Nestarali se o mě. Mohl jsem dělat, co jsem chtěl.“

Přesně vzato, přináší dítě do života mnoho radosti. Jako křesťané bychom se měli zamyslet nad tím, že Bůh přišel na svět jako dítě, k radosti svých rodičů a v úplné závislosti na nich. Že se Bůh stal dítětem, jak drahé to je! Samozřejmě to vypovídá o tom, jak velkou úctu musíme mít před životem.

*Sestra Marie-Catherine Kingbo,
misionářka mezi muslimy v Nigeru
Z VISION 2000 - 4/2013
přeložil -mp-*

Poselství Královny míru

„Drahé děti! I dnes mi Nejvyšší dává milost být s vámi a vést vás k obrácení. Každý den zasévám a zvu vás k obrácení, abyste byli modlitbou, pokojem, láskou, pšenicí, která když umírá, rodí stonásobně. Nepřeji si, drahé děti, abyste museli litovat toho všeho, co jste mohli, ale nechtěli. Proto drahé děti, řekněte znovu, s nadšením: »Chci být pro druhé znamením.« Děkuji vám, že jste přijali mou výzvu.“

Medžugorje 25. srpna 2013

doby, než je těžce zklamou. Požadavek Pána, být jako děti, spočívá v podstatě v tomto postoji: Mít k Bohu neotřesitelnou důvěru, všechno od něho očekávat – „Můj Otec to může“ –, o něm se ubezpečovat. Děti si nestaví žádné bariéry nedůvěry vůči svým rodičům, každou bolest přinášejí své mamince v důvěře, že budou utěšeny.

Z této zkušenosti přijímají děti také udivující přitakání k životu. Jejich základní nálada je radostná, mohou se bez potíží smát a být srdečné, spontánně vyjadřovat svoje pocity; přátelství, bolest a radost mají v jednom uzlíčku.

Berou své životní okolnosti s největší samozřejmostí, jsou spokojené s tím, co právě je, dokud prožívají osobní skrytost u matky a otce.

Zůstanu u těchto příkladů. Vy, milí čtenáři, jste jistě zažili podobné zkušenosti a můžete jejich seznam doplnit. Jedno je jisté: Musí se znovu objevit hodnota dítěte. Protože jenom tehdy budou ženy připraveny dítě přijmout, jemu se rády věnovat, upustit od příjemností, muži objeví, jak důležitá a krásná je jejich starost a ochranná funkce pro životní prostor jejich rodiny, poroste připravenost darovat život více dětem u vědomí, že největší dílo, které je uloženo člověku, spočívá v tom, vést bytost s jejím povoláním k věčné blaženosti u Boha a na této cestě ji doprovázet...

Ještě důležitější je ale vlastní obrácení k dětskosti. Dnešní myšlení se vyznačuje iluzí, že lidské možnosti jsou neomezené. To je způsobeno enormními vědeckými a technickými úspěchy. Opojení velikáštvím žene vývoj dopředu. Nic si není jisto před technickým zásahem, ani lidský genom, jádro předávání života. V oblasti našeho přirozeného prostředí se ukázalo masivní přeměnění už na mnoha místech jako ohrožující existenci. Varování před katastrofami životního prostředí patří k repertoáru mediálních zpráv.

Většinou se u ekologických Jobových zvěstí nemyslí na jejich duchovní kořeny. To by totiž otevřelo názor, že lidstvo ve velkém stylu fušuje do díla Nejvyššího, do díla Stvořitele, z jehož rukou jsme vyšli. Protože se ale stejně fušuje v jiných oblastech a bez znalosti souvislostí, množí se krize: v politické, hospodářské, především ale v lidské rovině.

Sice se mluví mnoho o různých reformách, co ale vlastně, a to rychle, potřebujeme, je základní obrácení, obráče-

ní do postoje dítěte. Nejsme pány světa, ale vstoupili jsme na svět jako děti Boží. Nejsme nezávislí, nýbrž zařazení do smysluplně uspořádaných struktur. Nejsme jediní činitelé na tomto světě, ale konfrontujeme se se suverénním jedním všemohoucím Boha. Bez Něho neběží natrvalo vůbec nic. Ježíš Kristus nám to jasně řekl: „Neboť beze mne nemůžete dělat nic.“ (Jan 15,5) Nic, opravdu nic, co má mít trvání, co je skutečně životně důležité!

Ano, všichni jsme, více nebo méně, zasažení pýchou, ztratili jsme pojem o tom, že naše hlavní povolání spočívá v tom, abychom se stali Božími dětmi. Ale „neobráťte-li se, a nebudete jako děti, nemůžete vejít do nebeského království.“ (Mt 18,3) Pak mineme cestu – ať je to blahobytem, zábavou, informacemi, nebo mocí. Obrácení do stavu dětství je otázkou přežití – dnes více než kdy jindy. Ono nám bude naděleno také hlubokou skrytostí u našeho Otce, který ví, co potřebujeme.

Z VISION 2000 - 4/2013 přeložil -mp

Dokument BBC odhaluje „Černou legendu“

Španělská inkvizice platí dnes mezi katolíky jako nejhorší zločin církevních dějin. Dokument britské televize BBC představil před několika lety historické skutečnosti a pozadí a odhalil přehánění a lži, které jsou dodnes o „Černé legendě“ rozšířeny. V německy mluvících zemích byl dokument málo vysílán, jen NDR jej na program zařadila velmi pozdě v noci.

Blogger Jon Sorensen nyní na „Catholic Answers“ shrnul nejdůležitější body tohoto 45minutového dokumentu:

- „Černá legenda“ vznikla v 16. století jako protišpanělská propaganda. Za svůj úspěch vděčí právě se šířícímu vynálezu knihtisku. Nejdůležitějším tématem legendy byla inkvizice.

- Inkvizitoři nebyli fanatičtí kněží, jak jsou často představováni. Ve skutečnosti nebyli mnozí z nich vůbec kněží, nýbrž právní experti, kteří byli vzděláváni na španělských právnických školách.

- Mučení bylo španělskou inkvizicí používáno jen velmi zřídka. Soudy jiných evropských zemí jej používali mnohem častěji než španělská inkvizice.

- Dokument vyvrací příběhy o brutálních mučících metodách a mizerných podmínkách ve vězeních. Ve skutečnosti měla inkvizice nejlepší vězení ve Španělsku.

- Vězni světského právního systému se schválně rouhali, aby byli přestěhováni do inkvizičního vězení a tím unikli špatnému zacházení ve vězení světském.

- Pronásledování čarodějnic byl fenomén, který tenkrát zachvátil celou Evropu. Světské soudy neznaly v těchto případech žádné slitování. Spousta obviněných skončila na hranici. Oproti tomu inkvizice předsudek čarodějnictví neuznávala. Nikdo nemohl být inkvizicí odsouzen nebo upálen kvůli čarodějnictví.

- Na venkově byla inkvizice prakticky bezmocná.

- Během celého 16. století bylo španělskou inkvizicí popraveno jen asi 50 osob. „Černá legenda“ ale udává statisíce exekucí.

- V celé Evropě bylo během jejího 350letého trvání inkvizicí popraveno něco mezi 3000 a 5000 osobami. To je zhruba 14 osob za rok na celém kontinentu.

Z www.kath.net/news/42352 přeložil -tk

Pondělí 9. 9. 2013: 6:05 Octava dies (732. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **6:35** Jak potkávat svět s Josefem Krčkem **7:55** Uteč, dokud můžeš po svých **8:10** Přejeme si... **8:25** Outdoor Films s Jiřím Kráčalíkem **10:00** Nedělní čtení: 23. neděle v mezidobí **10:30** Léta letí k andělům (39. díl): Antonín Randa **10:50** O kom, o čem: O tvorbě Bukovinských Slováků **11:20** NOEkreace (191. díl) **11:30** Cenacolo, post scriptum **11:40** Sedmihlásky (48. díl): Od Nového Mesta **11:45** Bible pro nejmenší: Adam a Eva **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:40** Soucinná srdce **12:55** Listy z osamělého ostrova: List do Efezu (1. díl): Udělat krok zpět **13:30** MISSA JAZZ **14:20** Octava dies (732. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **14:55** MUDr. Jitka Krausová – Celibát ještě dnes? Ano! **16:00** Hudební magazín Mezi pražci **16:40** V souvislostech (18. díl) **17:00** Planetshakers 2 **18:25** Sedmihlásky (48. díl): Od Nového Mesta **18:30** Bible pro nejmenší: Potopa [P] **18:40** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (23. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha [P] **19:00** Barma – Bezmezná naděje **19:20** Ars Vaticana (20. díl) **19:30** Přejeme si... **19:45** Zprávy z Věčného města: 9. 9. 2013 [P] **20:00** Doma, to je něco úžasného... **20:50** Viac než diaspora [P] **21:05** Mikroregion Třemšín (1. díl) **21:15** Na koberečku s Milanem Kocourkem [P] **21:25** Na východ od Říma **21:45** Prof. PhDr. Pavel Kalina, CSc. – Umění a mystika **22:55** Octava dies (732. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **23:30** Noemova pošta: září.

Úterý 10. 9. 2013: 6:05 Zprávy z Věčného města: 9. 9. 2013 **6:15** Jánošíkove dni v Terchové 2013: Mamka povedali **7:35** Země pod Tolštejnem **7:50** Poézia v obraze – Lubomír Rapoš **8:00** Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Grygarem, Žeň objevů 2012, 1. díl **9:05** Barma – bezmezná naděje **9:25** Se salesiány na jihu Madagaskaru: BEMANEVIKY – Misijní stanice v pralese **9:45** Poselství svatých: Bernadette Soubirous **10:00** Octava dies (732. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **10:30** Prof. PhDr. Pavel Kalina, CSc. – Umění a mystika **11:40** Sedmihlásky (48. díl): Od Nového Mesta **11:45** Bible pro nejmenší: Potopa **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** P. S. [P] **12:15** Zprávy z Věčného města: 9. 9. 2013 **12:25** Platinové písničky (72. díl): Dechovka **12:55** Ze života farností: Vranov u Brna **13:10** Svědek naděje (6. díl): Řím **13:50** Ars Vaticana (20. díl) **14:00** O kom, o čem: O tvorbě Bukovinských Slováků **14:25** Noemova pošta: září **16:00** Přejeme si... **16:15** Věrní odkazu sv. Cyrila a Metoděje **16:50** Karmelitánky v Chile **17:05** Léta letí k andělům (39. díl): Antonín Randa **17:25** Salesiáni na Haiti **18:00** Noeland (44. díl) **18:30** Bible pro nejmenší: Abram [P] **18:35** Sedmihlásky (48. díl): Od Nového Mesta **18:40** Hermie a jeho přátelé: Milo, bezbožná kudlanka nábožná **19:10** NOEkreace (191. díl) **19:20** Obec Plavnica **19:30** Cenacolo **19:40** Zpravodajské Noeviny (513. díl): 10. 9. 2013 [P] **20:00** Misie na živo – Gratias Agit [L] **21:05** Sozopol **21:15** Rok vína **21:40** Zpravodajské Noeviny (513. díl): 10. 9. 2013 **22:00** P. S. **22:10** 12krát z Mohelnického dostavníku 2012 **22:55** Zprávy z Věčného města: 9. 9. 2013 **23:05** Přejeme si... **23:20** Zápas o Boha: 20 rokov v službe diecézy **23:50** Večer chval (27. díl): Skupina DOSS

Středa 11. 9. 2013: 6:05 Zpravodajské Noeviny (513. díl): 10. 9. 2013 **6:20** MUDr. Jitka Krausová – Celibát ještě dnes? Ano! **7:20** NOEkreace (191. díl) **7:30** Viac než diaspora **7:50** Bohom zapomenuté kúty **8:20** Ars Vaticana (20. díl) **8:30** Mikroregion Třemšín (1. díl) **8:40** Kněz zpívající reggae **9:00** Zprávy z Věčného města: 9. 9. 2013 **9:10** Hrdinové víry (4. díl): Metoděj Habáň **10:20** Generální audience [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L]

12:40 Bradi Barthová **12:50** Doma, to je něco úžasného... **13:45** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (23. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **14:05** Na koberečku s Milanem Kocourkem **14:15** Labutí sen o duši **15:10** Zprávy z Věčného města: 9. 9. 2013 **15:20** Barma – Bezmezná naděje **15:40** Zpravodajské Noeviny (513. díl): 10. 9. 2013 **16:00** Planetshakers 2 **17:20** Můj Bůh a Walter: Ateismus [P] **17:40** Legrace za pár drobných **18:00** Octava dies (732. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **18:30** Bible pro nejmenší: Izák a Rebeka [P] **18:40** Sedmihlásky (48. díl): Od Nového Mesta **18:45** BET LECHEM – vnitřní domov (25. díl): Arakcheyeva Oksana Borisovna **19:00** CHKO České středohoří: Milešovka – Velemín a okolí **19:20** Terra Santa News: 11. 9. 2013 [P] **19:20** Přejeme si... [P] **20:00** Adorace [L] **21:05** Jiří Fuchs – Kouzlo nové morálky [P] **21:55** Listy z osamělého ostrova: List do Efezu (1. díl): Udělat krok zpět **22:25** Don Rua – nástupce **22:50** NOEkreace (191. díl) **23:00** Generální audience papeže [P] **23:30** Deník Otty Wolfa a osudy jeho rodiny **0:05** Jak potkávat svět s Josefem Krčkem.

Čtvrtek 12. 9. 2013: 6:05 Věrní odkazu sv. Cyrila a Metoděje **6:40** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (23. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **7:00** BET LECHEM – vnitřní domov (25. díl): Arakcheyeva Oksana Borisovna **7:15** Platinové písničky (72. díl): Dechovka **7:45** Smysl utrpení **8:00** Terra Santa News: 11. 9. 2013 **8:20** Bazilika Navštívení Panny Marie ve Frýdku **8:55** Hudební magazín Mezi pražci **9:35** Cenacolo **9:45** Přejeme si... **10:05** Noemova pošta: září **11:40** Sedmihlásky (48. díl): Od Nového Mesta **11:45** Bible pro nejmenší: Izák a Rebeka **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** P. S. [P] **12:15** Jean Gentil **13:45** Generální audience papeže **14:15** Doma, to je něco úžasného... **15:10** 12krát z Mohelnického dostavníku 2012 **16:00** Noeland (44. díl) **16:30** Ars Vaticana (21. díl) **16:40** Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Grygarem, Žeň objevů 2012, 1. díl **17:45** NOEkreace (191. díl) **18:00** Hermie a jeho přátelé: Milo, bezbožná kudlanka nábožná **18:30** Bible pro nejmenší: Jákob a Ezau [P] **18:35** Sedmihlásky (48. díl): Od Nového Mesta **18:40** Zpravodajské Noeviny (513. díl): 10. 9. 2013 **18:55** O kom, o čem: O tvorbě Bukovinských Slováků **19:20** Budu pomáhat: Společnost DUHA **19:40** Zpravodajské Noeviny (514. díl): 12. 9. 2013 [P] **20:00** U NÁS aneb od cimbálu o lidové kultuře (80. díl) [L] **21:20** Kus dřeva ze stromu: Švestka **21:35** Poselství svatých: Bernadette Soubirous **21:45** Zpravodajské Noeviny (514. díl): 12. 9. 2013 **22:05** P. S. **22:15** Nadace Divoké husy **22:30** Modlitba růžence z Fatimy [L] **23:20** Přejeme si... **23:35** Octava dies (732. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **0:10** Zpravodajské Noeviny (514. díl): 12. 9. 2013 **0:25** Můj Bůh a Walter: Ateismus **0:45** Planetshakers 2.

Pátek 13. 9. 2013: 6:05 Zpravodajské Noeviny (514. díl): 12. 9. 2013 **6:20** NOEkreace (191. díl) **6:30** Planetshakers 2 **7:50** Bradi Barthová **8:00** Listy z osamělého ostrova: List do Efezu (1. díl): Udělat krok zpět **8:30** Barma – bezmezná naděje **8:50** Jiří Fuchs – Kouzlo nové morálky **9:35** Město s pěti věžemi **10:00** Na koberečku s Milanem Kocourkem **10:10** Doma, to je něco úžasného... **11:00** Poodř – mokřady mezinárodního významu České republiky **11:40** Sedmihlásky (48. díl): Od Nového Mesta **11:45** Bible pro nejmenší: Jákob a Ezau **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:40** Muzeum Kysuckej dediny vo Výchylkovke **13:00** Přejeme si... **13:15** Obec Plavnica **13:25** Ars Vaticana (21. díl) **13:40** MISSA JAZZ **14:30** Mikroregion Třemšín (1. díl) **14:40** Historie českých hospiců aneb První hospic v Čechách **15:05** BET LECHEM – vnitřní domov (25. díl): Arakcheyeva

Oksana Borisovna **15:20** Viac než diaspora **15:35** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (23. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **16:00** Zpravodajské Noeviny (514. díl): 12. 9. 2013 **16:15** Bohom zapomenuté kúty **16:50** Misie na živo – Gratias Agit **18:00** Zimbabwe: Z temnoty **18:25** Sedmihlásky (48. díl): Od Nového Mesta **18:30** Bible pro nejmenší: Ráchel [P] **18:40** Můj Bůh a Walter: Ateismus **19:00** Kus dřeva ze stromu: Švestka **19:15** Lidé, kteří milují život **19:40** České Radio Vaticana **19:45** Zprávy z Věčného města: 13. 9. 2013 [P] **20:00** Kulatý stůl [L] **21:40** Na koberečku s Milanem Kocourkem **22:00** Nedělní čtení: 24. neděle v mezidobí [P] **22:30** Přejeme si... **22:45** Klapka s... (65. díl): Tomášem Jungem 2. díl **23:50** Plečnickův kostel sv. Františka v Lublani **0:05** Hudební magazín Mezi pražci **0:45** Ruslan.

Sobota 14. 9. 2013: 6:05 Zprávy z Věčného města: 13. 9. 2013 **6:15** BET LECHEM – vnitřní domov (25. díl): Arakcheyeva Oksana Borisovna **6:30** Poselství svatých: Bernadette Soubirous **6:40** Terra Santa News: 11. 9. 2013 **7:00** Pro vita mundi (38. díl): P. Prokop Petr Siostrzonek, OSB (1. díl) [P] **7:40** Hudební magazín Mezi pražci **8:20** Noeland (44. díl) **8:50** Sedmihlásky (48. díl): Od Nového Mesta **8:55** Hermie a jeho přátelé: Milo, bezbožná kudlanka nábožná **9:30** Můj Bůh a Walter: Ateismus **9:50** RIO 2013 WYD: Zahájení SDM na pláži Copacabana **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka **12:10** Zpravodajské Noeviny (514. díl): 12. 9. 2013 **12:25** P. S. [P] **12:35** Přejeme si... **12:50** Nedělní čtení: 24. neděle v mezidobí **13:25** U NÁS aneb od cimbálu o lidové kultuře (80. díl) **14:45** Věrní odkazu sv. Cyrila a Metoděje **15:20** NOEkreace (191. díl) **15:30** Platinové písničky (72. díl): Dechovka **16:05** Nadace Divoké husy **16:20** Cenacolo **16:30** Listy z osamělého ostrova: List do Smyrny (2. díl): Dívat se na horizont [P] **17:00** Mše svatá z Kalvárie Jaroměřice u Jevíčka [L] **18:35** Bible pro nejmenší: Ráchel **18:40** Sedmihlásky (48. díl): Od Nového Mesta **18:45** Misie na živo – Gratias Agit **19:45** V souvislostech (19. díl) [P] **20:05** Cesta k andělům (75. díl): Milan Novák [P] **20:55** 20 let jeden pro druhého: Charita Sv. rodiny Nový Hrozenkov **21:10** Život zvířeti **22:00** P. S. **22:10** V pohorách po horách – Smrk **22:25** Zprávy z Věčného města: 13. 9. 2013 **22:35** Karmelitánky v Chile **22:45** Budu pomáhat: Společnost DUHA **23:00** MUDr. Jitka Krausová – Celibát ještě dnes? Ano! **0:05** MISSA JAZZ.

Neděle 15. 9. 2013: 6:15 Na koberečku s Milanem Kocourkem **6:25** Věrní odkazu sv. Cyrila a Metoděje **7:00** Ars Vaticana (21. díl) **7:10** U NÁS aneb od cimbálu o lidové kultuře (80. díl) **8:30** Viac než diaspora **8:45** Noemova pošta: září **10:30** Mše svatá z Kalvárie Jaroměřice u Jevíčka [L] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech (19. díl) **12:35** Zpravodajský souhrn týdne [P] **13:30** Platinové písničky (73. díl): Dechovka **14:00** RIO 2013 WYD: Zahájení SDM na pláži Copacabana **16:10** BET LECHEM – vnitřní domov (25. díl): Arakcheyeva Oksana Borisovna **16:25** Hermie a jeho přátelé: Buzby a neposlušné děti **16:55** Sedmihlásky (40. díl): Pasecký louky **17:00** Noeland (44. díl) **17:30** Můj Bůh a Walter: Ateismus **17:50** Cesta k andělům (75. díl): Milan Novák **18:40** Zprávy z Věčného města: 13. 9. 2013 **19:00** NOEkreace (192. díl) [P] **19:10** Cesta návratu **19:25** Poselství svatých: Papež Jan XXIII. [P] **19:40** Přejeme si... [P] **20:00** Octava dies (733. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] **20:30** Slavnostní koncert z Velehradu 2013 **21:40** V souvislostech (19. díl) **22:00** Misie na živo – Gratias Agit **23:00** Nedělní čtení: 24. neděle v mezidobí **23:30** Ars Vaticana (21. díl) **23:40** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:05** Zpravodajský souhrn týdne **0:55** Jiří Fuchs – Kouzlo nové morálky.

Když jsme si letos 5. července připomenuli na posvátném Velehradě 20. výročí od slavnostního zasvěcení našeho nového státu ČR Panně Marii, Matce jednoty křesťanů (5. 7. 1993), pak si připomeňme letošní 10. výročí od národní pouti do Fatimy a zasvěcení našich diecézí (diecéze Hradec Králové byla zasvěcena 3. 10. 2003 v katedrále) a celé naší země Neposkvrněnému Srdci Panny Marie. Současně můžeme přijmout pozvání Svatého otce Františka k zasvěcení světa před sochou Panny Marie Fatimské právě v tomto Roce víry 13. října 2013.

Kdo měl možnost se hlouběji seznámit se spiritualitou Fatimy a všemi třemi částmi fatimského tajemství, pak porozumí, proč církev takto opakovaně klade důraz na samotné zasvěcení, jako svěření se Panně Marii a jejímu Neposkvrněnému Srdci, o kterém sama Matka Boží řekla, že nakonec zvítězí. Současně vnímáme Boží pedagogiku, kdy malé pasáčky na zjevení Panny Marie ve Fatimě v roce 1917 připravoval předem Anděl míru, který o sobě později řekl, že je Andělem Portugalska, a učil je nejen modlitbě, ale postojům smíru za urážky, rouhání a lhostejnosti, kterými je Bůh urážen. To je důvodem, proč **v národním centru Fatimy pro ČR v Kocliřově u Svitav** bude těsně před 13. říjnem na první říjnovou sobotu – **5. října 2013 v 10 hodin ODHALENA SOCHA ANDĚ-**

Přihlášky a informace: Poutní centrum biskupství královéhradeckého, Velké nám. 35, 569 11 Hradec Králové • e-mail: poutnik@bihk.cz. Nebo: ČM Fatima, č.p. 195, 569 11 Kocliřov • e-mail: fatima@iol.cz • mobil: 731 646 800 nebo 731 598 752.

LA MÍRU, kopie jeho sochy z Loca do Cábeco v Aljustrelu ve Fatimě. Tento památník bude připomínat a vybízet k modlitbám za naši vlast, za ty, kdo v Boha nevěří, Jemu se neklánějí, v Něho nedoufají a Jeho nemilují. Sochu odhalí po pontifikální mši svaté v areálu blahoslaveného Jana Pavla II. prezident Světového apoštolátu Fatimy Prof. Americo Pablo López Ortiz z Portorika se sídelním biskupem královéhradeckým J. Exc. Mons. Janem Vokálem. Kopii památníku Anděla Portugalska z Fatimy – Aljustrelu věnují členové Fatimského apoštolátu ČR za podpory dobrodinců a Kolpingova díla ČR. Odhalení, požehnání a ustanovení Anděla pro ČR proběhne v rámci **Fatimského tridua Roku víry 4. – 6. října 2013 v Kocliřově**. V neděli 6. října bude ve 14 hodin koncert Hradišťanu s Jiřím Pavlicou, následuje Te Deum a závěrečné požehnání J. Em. kardinála Dominika Duky OP. Rok víry naplněný cyrilometodějským jubileem 1150 let výročí příchodu věrozvěstů na Moravu a uzavíráním Národní pouti do Svaté země nachází v letošním podzimu velký rozměr mariánský, ve spojení s Fatimou a událostmi, které významově přesahují dějiny 20. století.

P. Mgr. Pavel Dokládal,
národní prezident WAF – Světový apoštolát Fatimy

Římskokatolická farnost Římov slaví v neděli 29. září 2013 MARIÁNSKÉ MODLENÍ v ambitech římovské Lorety a zve na tuto zpívanou **POUTÍ RODIN**, konanou věrně v duchu 300leté jezuitské tradice, všechny, kterým leží na srdci obroda rodiny do podoby Rodiny Nazaretské. **Program:** 8.30 mše sv. v kostele Svatého Ducha • 9.15 – 11.30 mariánské modlení v am-

bitech Domku svaté Rodiny Nazaretské, který je svatyní rodiny, v níž Loretánskou Pannu vzývají zbožní věřící jako patronku svých rodin a domovů.

Blíže informace na tel. 387 987 244 • mobil 723 064 946 • e-mail: farnostrimov@centrum.cz • internet: www.rimov.eu.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

7. – 14. ZÁŘÍ 2013

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 8. 9.	PO 9. 9.	ÚT 10. 9.	ST 11. 9.	ČT 12. 9.	PÁ 13. 9.	SO 14. 9.
Antifóna	1028 1148	1044 1164	1060 1181	1075 1197	1091 1214	1734 1953	1504 1694
Žalm	783 881	783 881	786 884	783 881	783 881	783 881	786 884
Ranní chvály:							
Hymnus	1029 1148	1045 1164	1061 1181	1076 1197	1091 1214	1734 1953	1504 1694
Antifony	1030 1149	1046 1165	1062 1182	1076 1198	1092 1215	1107 1232	1504 1695
Žalmy	1030 1150	1046 1166	1062 1183	1076 1198	1093 1215	1108 1232	813 914
Krátké čtení a zpěv	1033 1152	1049 1169	1065 1186	1079 1201	1095 1218	1735 1954	1505 1695
Antifóna k Zach. kantiku	714 806	1049 1169	1499 1688	1080 1202	1095 1218	1735 1954	1505 1696
Prosby	1033 1153	1049 1169	1065 1186	1080 1202	1095 1219	1724 1943	1505 1696
Závěrečná modlitba	714 806	1050 1687	1499 1688	1080 1202	1096 1689	1500 1690	1506 1697
Modlitba během dne:							
Hymnus	1034 1157	1050 1171	1066 1187	1081 1203	1096 1220	1112 1237	792 890
Antifony	1035 1155	1051 1171	1066 1188	1081 1203	1097 1220	1113 1237	1506 1697
Žalmy	1035 1155	1051 1171	1067 1188	1081 1204	1097 1220	1113 1238	1128 1254
Krátké čtení	1037 1157	1054 1174	1069 1190	1084 1206	1100 1223	1115 1240	1506 1697
Závěrečná modlitba	714 806	1054 1174	1069 1191	1084 1206	1100 1224	1116 1240	1506 1697
Nešpory:							
SO 7. 9.							
Hymnus	1024 1143	1039 1158	1055 1176	1071 1192	1085 1208	1101 1225	1736 1955
Antifony	1025 1144	1040 1159	1056 1177	1071 1193	1086 1209	1102 1226	1118 1243
Žalmy	1025 1144	1040 1159	1057 1177	1072 1193	1087 1209	1102 1226	1118 1243
Kr. čtení a zpěv	1027 1146	1043 1162	1059 1179	1074 1195	1089 1212	1105 1229	1737 1956
Ant. ke kant. P. M.	714 805	715 806	1059 1180	1499 1688	1090 1212	1105 1229	1737 1956
Prosby	1028 1147	1043 1163	1059 1180	1074 1196	1090 1212	1105 1229	1731 1950
Záv. modlitba	714 806	714 806	1060 1687	1499 1688	1090 1213	1106 1689	1500 1690
Kompletář:	1238 1374	1242 1379	1247 1384	1250 1387	1254 1391	1257 1395	1260 1398

Liturgická čtení

Neděle 8. 9. – 23. neděle v mezidobí

1. čt.: Mdr 9,13–18
Ž 90(89),3–4.5–6.12–13.14+17
Odp.: 1 (*Pane, tys nám býval útočištěm od pokolení do pokolení!*)
2. čt.: Flm 9b–10.12–17
Ev.: Lk 14,25–33
Slovo na den: *I sám sebe až na druhý místo.*

Pondělí 9. 9. – nez. pam. sv. Petra Klavera

1. čt.: Kol 1,24–2,3
Ž 62(61),6–7,9
Odp.: 8a (*U Boha je má spása a sláva.*)
Ev.: Lk 6,6–11
Slovo na den: *Dávali pozor, aby ho měli z čeho obžalovat.*

Úterý 10. 9. – nez. pam. bl. Karla Spinoly

1. čt.: Kol 2,6–15
Ž 145(144),1–2.8–9.10–11
Odp.: 9a (*Hospodin je dobrotivý ke všem.*)
Ev.: Lk 6,12–19
Slovo na den: *Z něho vycházela síla a uzdravovala.*

Středa 11. 9. – ferie

1. čt.: Kol 3,1–11
Ž 145(144),2–3.10–11.12–13ab
Odp.: 9a (*Hospodin je dobrotivý ke všem.*)
Ev.: Lk 6,20–26
Slovo na den: *Radujte se a jásejte.*

Čtvrtek 12. 9. – nez. pam. Jména Panny Marie

1. čt.: Kol 3,12–17
Ž 150,1–2.3–4.5–6
Odp.: 6 (*Všechno, co dýchá, ať chváli Hospodina! Nebo: Aleluja.*)
Ev.: Lk 6,27–38
Slovo na den: *Prokazujte dobrodiní.*

Pátek 13. 9. – památka sv. Jana Zlatoústého

1. čt.: 1 Tim 1,1–2.12–14
Ž 16(15),1–2a+5.7–8.11
Odp.: 5a (*Ty jsi, Hospodine, mým dědičným podílem.*)
Ev.: Lk 6,39–42
Slovo na den: *Může slepý vést slepého?*

Sobota 14. 9. – svátek Povýšení svatého Kříže

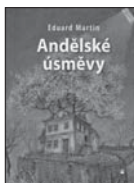
1. čt.: Nm 21,4b–9 nebo Flp 2,6–11
Ž 78(77),1–2.34–35.36–37.38
Odp.: srov. 7c (*Nezapomínejte na Boží skutky!*)
Ev.: Jan 3,13–17
Slovo na den: *Neposlal svého Syna na svět, aby svět odsoudil.*

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

Z JINÝCH NAKLADATELSTVÍ

ANDĚLSKÉ ÚSMĚVY

Eduard Martin • Odpovědné redaktorky Hana Rendlová a Ivana Albrechtová

Kniha povídek, ve kterých autor s citlivým postřehem a smyslem pro detail zaznamenává nejrůznější prožitky lidí, v nichž jediné dobré slovo, pouhé gesto nebo nepatrný čin výrazně proměnily jejich životy nebo vzájemné vztahy. Na konkrétních životních situacích dokládá, jak důležité je vnímat potřeby svého bližního a s citlivou uvážeností na ně reagovat.

Karmelitánské nakladatelství • Brož., 120x162 mm, 184 stran, 149 Kč

POUTNÍ MÍSTA ČESKOBUDĚJOVICKÉ DIECÉZE • MILOSTNÉ OBRAZY, SOCHY A MÍSTA ZVLÁŠTNÍ ZBOŽNOSTI

Jiří Černý

Kniha podává soupis a základní charakteristiku poutních míst katolických věřících na území českobudějovické diecéze. Pozornost je věnována nejen poutním kostelům a kaplím, ale také některým drobným sakrálním stavbám v krajině, jako křížovým cestám, kapličkám, Božím mukám a dalším objektům, které lze označit jako „místa zvláštní zbožnosti“. Z hlediska umělecko-historického jsou popisovány především milostné sochy a obrazy, které jsou nedílnou součástí poutních míst.

Nová tiskárna Pelhřimov • Váz., 160x232 mm, 344 stran + 32 stran barevné obrazové přílohy, 330 Kč

KATOLICKÝ KALENDÁŘ

Nástěnný měsíční kalendář s církevním a občanským kalendářem na rok 2014.

*KON-PRESS & VIA
Brož., 165x235 mm, 49 Kč*

DIÁŘ S LITURGICKÝM KALENDÁŘEM

Denní kalendář s občanským a liturgickým kalendářem na rok 2014. U každého dne je odkaz k denní modlitbě církve a k liturgickým textům. Na začátku každého měsíce jsou uvedeny také úmysly Apoštolátu modlitby. Na každý den je vybrána myšlenka z některé knihy vydané nakladatelstvím Paulinky. Diář obsahuje také dostatečný prostor pro adresy a poznámky.

Paulinky • Váz., A5, 408 stran, 200 Kč

CD-MP3

UZDRAVENÍ Z POCITU KŘIVDY

Józef Augustyn • Překlad Jindra Hubková

Nahrávka rekolekce v kostele sv. Vojtěcha v Praze-Dejvicích na podzim roku 2012.

Karmelitánské nakladatelství ve spolupráci s Pastoračním střediskem při Arcibiskupství pražském • 1x CD-MP3, 289 minut, 99 Kč

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803 • Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@malicecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.malicecm.cz

772 00 Olomouc 2
982707-0262/2011

P. P.

TZ D + 1

771 11 Olomouc 1

Malice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24